

Fundusze Europejskie
Wiedza Edukacja Rozwój

**Rzeczpospolita
Polska**

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

PROGRAM NAUCZANIA
KURSU UMIEJĘTNOŚCI ZAWODOWYCH
MOD.03.3. Projektowanie wyrobów odzieżowych

w zakresie kwalifikacji

MOD.03. Projektowanie i wytwarzanie wyrobów odzieżowych

wyodrębnionej w zawodach

krawiec 753105

technik przemysłu mody 311941

Branża: przemysłu mody (MOD)

Warszawa 2021

Autorzy:

mgr Edyta Cyganek

mgr inż. Elżbieta Czernik

Recenzenci:

Recenzent 1 - nauczyciel konsultant w zakresie kształcenia zawodowego mgr inż. Magdalena Owczarek

Recenzent 2 - przedstawiciel pracodawców właściwy dla danego zawodu dr Marta Miaskowska

Ekspert: mgr inż. Dorota Jaracz

Polska Rama Kwalifikacji - 3

Program opracowany we współpracy podmiotów z otoczenia społeczno-gospodarczego wskazanego we wniosku o powierzenie grantu na opracowanie modelowego kwalifikacyjnego kursu zawodowego (KKZ): Związek Przedsiębiorców Przemysłu Mody Lewiatan, ul. Zbyszka Cybulskiego 3 00-727 Warszawa, PIOT Związkiem Pracodawców-Przemysłu Odzieżowego i Tekstylnego, ul. Seweryna Sterlinga 27/29 90-212 Łódź.

Program Operacyjny Wiedza Edukacja Rozwój

Oś priorytetowa II

Efektywne polityki publiczne dla rynku pracy, gospodarki i edukacji

Działanie 2.14. Rozwój narzędzi dla uczenia się przez całe życie

Konkurs nr POWR.02.14.00-IP.02-00-003/19

Opracowanie modelowych programów kwalifikacyjnych kursów zawodowych (kkz)

Spis treści

PROGRAM NAUCZANIA KURSU UMIEJĘTNOŚCI ZAWODOWYCH MOD.03.3. Projektowanie wyrobów odzieżowych

1.	Wprowadzenie.....	5
2.	Plan zajęć kursu umiejętności zawodowych	8
2.1.	Pogrupowanie efektów kształcenia	8
2.2.	Określenie liczby godzin na kształcenie zawodowe	24
2.3.	Plan zajęć kursu umiejętności zawodowych	29
3.	Cele kształcenia kursu umiejętności zawodowych.....	30
4.	Program kursu umiejętności zawodowych MOD.03.3. Projektowanie wyrobów odzieżowych.....	31
4.1.	Program nauczania dla jednostki modułowej MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży.....	32
4.1.1	Cele ogólne	32
4.1.2	Cele operacyjne.....	32
4.1.3	Materiał nauczania z uwzględnieniem opisu efektów kształcenia dla jednostki modułowej MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży	34
4.1.4	Procedury osiągania celów kształcenia.....	38
4.1.5	Proponowane metody sprawdzania osiągnięć edukacyjnych.....	40
4.2.	Program nauczania dla jednostki modułowej MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych.....	42
4.2.1	Cele ogólne	42
4.2.2	Cele operacyjne.....	42
4.2.3	Materiał nauczania z uwzględnieniem opisu efektów kształcenia dla jednostki modułowej MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych	43
4.2.4	Procedury osiągania celów kształcenia.....	46
4.2.5	Proponowane metody sprawdzania osiągnięć edukacyjnych.....	48
4.3.	Program nauczania dla jednostki modułowej MOD.03.M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych	50
4.3.1	Cele ogólne	50
4.3.2	Cele operacyjne.....	50
4.3.3	Materiał nauczania z uwzględnieniem opisu efektów kształcenia dla jednostki efektów MOD.03.M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych	51
4.3.4	Procedury osiągania celów kształcenia.....	53
4.3.5	Proponowane metody sprawdzania osiągnięć edukacyjnych.....	55
5.	Ewaluacja programu.....	57
6.	Sposób i forma zaliczenia kursu umiejętności zawodowych.....	62
7.	Wykaz literatury	63

8.	Sprawdzenie kompletności i poprawności opracowanego programu zajęć.....	64
----	---	----

PROGRAM NAUCZANIA KURSU UMIEJĘTNOŚCI ZAWODOWYCH MOD.03.3. Projektowanie wyrobów odzieżowych

1. Wprowadzenie

Celem kształcenia zawodowego jest przygotowanie uczących się do życia w warunkach współczesnego świata, wykonywania pracy zawodowej i aktywnego funkcjonowania na zmieniającym się rynku pracy.

Nowoczesne i dostosowane do zmieniającej się sytuacji kształcenie zawodowe to także włączenie się w plan rozwoju Europa 2020 – zapoczątkowany 3 marca 2010 roku przez Komisję Europejską w celu stymulowania rozwoju gospodarki Unii Europejskiej inteligentnego, zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu zawiera apel o rozwijanie wiedzy, umiejętności i kompetencji, tak by dzięki temu można było osiągnąć wzrost gospodarczy i zatrudnienie.

Zadania szkoły i innych podmiotów prowadzących kształcenie zawodowe oraz sposób ich realizacji są uwarunkowane zmianami zachodzącymi w otoczeniu gospodarczo-społecznym, na które wpływają w szczególności: idea gospodarki opartej na wiedzy, globalizacja procesów gospodarczych i społecznych, rosnący udział handlu międzynarodowego, mobilność geograficzna i zawodowa, nowe techniki i technologie, a także wzrost oczekiwań pracodawców w zakresie poziomu wiedzy i umiejętności pracowników.

W procesie kształcenia zawodowego ważne jest integrowanie i korelowanie kształcenia ogólnego i zawodowego, w tym doskonalenie kompetencji kluczowych nabytych w procesie kształcenia ogólnego, z uwzględnieniem niższych etapów edukacyjnych. Odpowiedni poziom wiedzy ogólnej powiązanej z wiedzą zawodową przyczyni się do podniesienia poziomu umiejętności zawodowych absolwentów szkół kształcących w zawodach, a tym samym zapewni im możliwość sprostania wyzwaniom zmieniającego się rynku pracy.

W procesie kształcenia zawodowego są podejmowane działania wspomagające rozwój każdego uczącego się, stosownie do jego potrzeb i możliwości, ze szczególnym uwzględnieniem indywidualnych ścieżek edukacji i kariery, możliwości podnoszenia poziomu wykształcenia i kwalifikacji zawodowych oraz zapobiegania przedwczesnemu kończeniu nauki.

Elastycznemu reagowaniu systemu kształcenia zawodowego na potrzeby rynku pracy krajowego i zagranicznego, jego otwartości na uczenie się przez całe życie oraz mobilności edukacyjnej i zawodowej absolwentów ma służyć wyodrębnienie kwalifikacji w ramach poszczególnych zawodów wpisanych do klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego.

Kurs umiejętności zawodowych przeznaczony jest dla osób, które mają różny poziom wiedzy i umiejętności wyniesiony z dotychczasowego kształcenia oraz różny poziom doświadczeń zawodowych. Wobec powyższego należy nauczanie zorganizować tak, aby zapewnić każdemu /uczestnikowi ciągły przyrost kompetencji, tj. wiadomości i umiejętności w określonym obszarze. W procesie kształcenia nauczyciel powinien uwzględniać indywidualne możliwości swoich uczestników, bądź poprzez pracę indywidualną na zajęciach, bądź też przez stosowanie zróżnicowanych zadań i ćwiczeń dostosowanych do indywidualnego poziomu uczestnika kursu. Należy zachęcać wszystkich uczestników kursów do wysiłku intelektualnego w procesie rozwiązywania problemów. Szczególną uwagę należy zwrócić na realizację efektu kształcenia

związanego z kompetencjami społecznymi, odpowiedzialności za własną pracę i pracę zespołu, które w chwili obecnej są najbardziej pożądane przez pracodawców na rynku pracy.

Program kursu umiejętności zawodowych opracowany w formie modułowej wychodzi naprzeciw oczekiwaniom współczesnego rynku pracy i pracodawców. Pozwala na tworzenie elastycznej, dostosowanej do oczekiwań pracodawców, drogi nabywania umiejętności zawodowych poprzez łączenie teorii z praktyką. Program ten umożliwia nabycie określonej wiedzy i opanowanie umiejętności niezbędnych do wykonywania wyznaczonych zadań zawodowych. Modułowy program kuz *MOD.03.3. Projektowanie wyrobów odzieżowych* został opracowany zgodnie z podstawą programową kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego, jako forma pozaszkolna, w zakresie jednej jednostki efektów kształcenia dla kwalifikacji *MOD.03. Projektowanie i wytwarzanie wyrobów odzieżowych*, wyodrębnionej w zawodach krawiec, technik przemysłu mody. Jest to skrócona forma nabywania odrębnych umiejętności zawodowych.

Minimalna liczba godzin kształcenia na kursie umiejętności zawodowych w zakresie jednej z części efektów kształcenia wyodrębnionych w ramach kwalifikacji jest równa minimalnej liczbie godzin kształcenia przewidzianej dla danej części efektów kształcenia, określonej w podstawie programowej kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego. Czas trwania kursu realizowanego w formie stacjonarnej lub zaocznej wyznacza organizator. Kursu kończy się zaliczeniem w formie ustalonej przez organizatora kursu.

Kursy umiejętności zawodowych są organizowane w pełnym wymiarze godzin stacjonarnie lub zaocznie. W procesie kształcenia mogą być wykorzystywane metody i techniki kształcenia na odległość. Treści realizowane na odległość dotyczą tylko kształcenia teoretycznego w poszczególnych modułach, sugeruje się wybór podstawowych zagadnień związanych z realizowaną tematyką. Kształcenie z wykorzystaniem metod i technik na odległość oznacza wykorzystanie w procesie nauczania wszelkich dostępnych środków komunikacji, które nie wymagają osobistego kontaktu z nauczycielem, a także możliwość skorzystania z materiałów edukacyjnych wskazanych przez nauczyciela. Kształcenie to może być prowadzone w oparciu m.in. o materiały edukacyjne na sprawdzonych portalach edukacyjnych i stronach internetowych, dzienniki elektroniczne, komunikację poprzez pocztę elektroniczną, media społecznościowe, komunikatory, programy do telekonferencji przy zachowaniu bezpiecznych warunków korzystania z Internetu, lekcje online, zamieszczanie informacji i materiałów edukacyjnych na stronie internetowej szkoły itp.

Zadania zawodowe

Uczestnik kursu umiejętności zawodowych MOD.03.3. Projektowanie wyrobów odzieżowych, przygotowany jest do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- projektowania wyrobów odzieżowych;
- konstruowania podstawowych wyrobów odzieżowych;
- modelowania podstawowych wyrobów odzieżowych.

Realizuje zadania związane z umiejętnością korzystania z rysunków żurnalowych i modelowych, wykonywania prostych projektów plastycznych oraz konstruowania i modelowania form odzieży zgodnie z zamówieniem klienta.

Mapa dydaktyczna kursu umiejętności zawodowych MOD.03.3. Projektowanie wyrobów odzieżowych

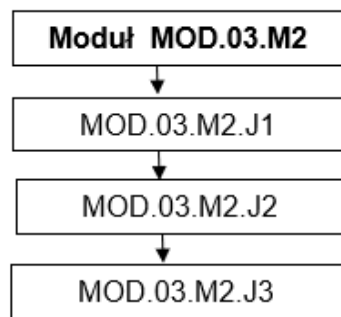

Tabela 1 Zestawienie jednostek modułowych dla modułu z liczbą godzin kursu umiejętności zawodowych

KUZ	Symbol jednostki modułowej	Zestawienie jednostek modułowych	Liczba godzin*)
MOD.03.3 PROJEKTOWANIE WYROBÓW ODZIEŻOWYCH 200 godz.		Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych.	200
	MOD.03.M2.J1	Projektowanie odzieży.	80
	MOD.03.M2.J2	Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych.	100
	MOD.03.M2.J3	Wykonywanie szablonów odzieżowych.	20

*) Liczba godzin przypisana dla modułu, uwzględnia minimalną liczbę godzin przewidzianą w podstawie programowej na realizację efektów kształcenia ujętych w jednostkach efektów (przy założeniu, że kształcenie odbywa się w systemie dziennym lub stacjonarnym). W przypadku kształcenia w systemie zaocznym liczbę godzin można obniżyć zgodnie z aktualnymi przepisami oświatowymi.

2. Plan zajęć kursu umiejętności zawodowych

2.1. Pogrupowanie efektów kształcenia

Przyporządkowanie efektów kształcenia wraz z kryteriami weryfikacji do poszczególnych jednostek modułowych

Tabela 2 MOD.03.3 Projektowanie wyrobów odzieżowych

Efekty kształcenia Stopniowanie efektów kształcenia efekt kluczowy ek, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora		
			MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży	MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych	MOD.03.M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych
wykonuje podstawowe projekty plastyczne wyrobów odzieżowych (ek)	20	analizuje aktualne trendy w modzie	x		
		korzysta z projektów plastycznych wyrobów odzieżowych dostępnych w różnych źródłach	x		
		odczytuje projekty plastyczne wyrobów odzieżowych	x		
		wskazuje znaczenie kolorów w projektowanych wyrobach odzieżowych	x		
		rozróżnia typy sylwetki i podstawowe typy urody	x		
		dobiera materiały odzieżowe do wyrobów odzieżowych na podstawie projektów	x		
		dobiera dodatki krawieckie na podstawie projektów wyrobów odzieżowych	x		
		dobiera fason i rodzaj tkaniny w zależności od typu sylwetki	x		
		sporządza podstawowy projekt plastyczny wyrobu odzieżowego	x		

Efekty kształcenia Stopniowanie efektów kształcenia efekt kluczowy ek, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora		
			MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży	MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych	MOD.03.M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych
określa materiały odzieżowe, dodatki krawieckie i materiały zdobnicze (ek)	20	dobiera metody zdobienia elementów wyrobów odzieżowych	x		
		stosuje materiały odzieżowe, takie jak: wzmacniające, usztywniające, wypełniające, termoizolacyjne i podszewkowe w zależności od przeznaczenia	x		
		rozdziela materiały odzieżowe na podstawie opisów, rysunków i oznaczeń zawartych w normach i dokumentacji technologicznej	x		
		określa właściwości materiałów odzieżowych ze względu na ich przeznaczenie, takie jak: tkanina sukienkowa, płaszczowa i podszewka, na podstawie opisów, rysunków i oznaczeń zawartych w normach i dokumentacji technologicznej	x		
		dobiera dodatki krawieckie ze względu na przeznaczenie, takie jak: nici i guziki na podstawie opisów, rysunków i oznaczeń zawartych w normach i dokumentacji technologicznej	x		
		stosuje zasady doboru materiałów i dodatków krawieckich z uwzględnieniem ich właściwości użytkowych	x		
		stosuje nowatorskie metody zdobienia elementów wyrobów odzieżowych	x		
wykonuje rysunki żurnalowe i modelowe	15	rozpoznaje rysunki żurnalowe i modelowe wyrobów odzieżowych	x		

Efekty kształcenia Stopniowanie efektów kształcenia efekt kluczowy ek, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora		
			MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży	MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych	MOD.03.M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych
wyrobów odzieżowych (ew)		odczytuje informacje zawarte na rysunkach żurnalowych i modelowych w dokumentacji wyrobów odzieżowych	x		
		odczytuje elementy rysunków żurnalowych, takie jak: fałda, marszczenie i długość wyrobu	x		
		odczytuje rysunki modelowe, takie jak: cięcia technologiczne, miejsce stębnowania, wykończenie i zapięcia	x		
		sporządza rysunki żurnalowe i modelowe wyrobów odzieżowych na podstawie opisu modelu	x		
wykonuje pomiary krawieckie (ek)	30	stosuje znaki i symbole krawieckie podczas wykonania pomiarów krawieckich		x	
		określa zasady wykonania pomiarów krawieckich		x	
		posługuje się przyborami i przyrządami do wykonania pomiarów krawieckich		x	
		posługuje się tabelami wymiarów antropometrycznych		x	
		wskazuje pomiary krawieckie do wykonania określonych wyrobów odzieżowych		x	
		wykonuje pomiary krawieckie dla figur nietypowych		x	
wykonuje konstrukcje spódnicy, bluzki i spodni (ew)	40	posługuje się tabelami wymiarów antropometrycznych podczas wykonywania siatek konstrukcyjnych		x	
		oblicza wielkość odcinków konstrukcyjnych i dodatku konstrukcyjnego w zależności od rodzaju wyrobu		x	

Efekty kształcenia Stopniowanie efektów kształcenia efekt kluczowy ek, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora		
			MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży	MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych	MOD.03.M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych
		oblicza wielkość odcinków konstrukcyjnych i dodatku konstrukcyjnego na figury z wadami postawy		x	
		wykonuje siatkę konstrukcyjną wyrobów odzieżowych, takich jak: spódnice, spodnie i bluzki		x	
		wykonuje formy wyrobu odzieżowego		x	
		wykonuje konstrukcję form odzieżowych dla figur z wadami postawy		x	
wykonuje modelowanie form wyrobu odzieżowego (ep)	30	wskazuje sposoby modelowania form wyrobu odzieżowego na podstawie rysunku żurnalowego lub modelowego		x	
		wykonuje modelowanie wtórne lub przestrzenne spódnicy rozkloszowanej, poszerzonej i z fałdami, żakietu, rękawów krótkich i długich, kołnierzy, spodni typu „dżinsy” i sukni typu „princessa”, kimono i raglan		x	
		wykonuje modelowanie form na figury z wadami postawy, takie jak: bluzki z cięciem pionowym lub poziomym, spódnice rozkloszowane i spodnie typu „dżinsy”		x	

Efekty kształcenia Stopniowanie efektów kształcenia efekt kluczowy ek, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora		
			MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży	MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych	MOD.03.M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych
wykonuje szablony wyrobów odzieżowych (ew)	10	wskazuje różnicę między formą a szablonem odzieżowym			x
		rozpoznaje szablony wyrobów odzieżowych			x
		określa zastosowanie szablonu wyrobu odzieżowego			x
		opisuje szablony wyrobów odzieżowych			x
wykonuje rysunki techniczne wyrobów odzieżowych (ep)	20	rozpoznaje symbole odzieżowe stosowane w rysunku technicznym odzieżowym	x		
		odczytuje informacje z rysunków instruktażowych wykonania węzłów technologicznych wyrobu odzieżowego	x		
		stosuje zasady wykonania rysunku technicznego wyrobów odzieżowych	x		
		stosuje programy komputerowe do sporządzania rysunków technicznych wyrobów odzieżowych	x		
wykonuje układy szablonów wyrobów odzieżowych (ek)	10	rozdziela rodzaje układów szablonów			x
		dobiera układy szablonów w zależności od rodzaju materiału			x
		sporządza układy szablonów do rozkroju wyrobów odzieżowych			x

Efekty kształcenia Stopniowanie efektów kształcenia efekt kluczowy ek, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora		
			MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży	MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych	MOD.03.M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych
charakteryzuje metody wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych (ew)	5	opisuje metody wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych	x		
		dobiera metody wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych	x		
		stosuje metody wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych	x		
Razem liczba godzin w jednostce efektów kształcenia	200 godzin				

Tabela 3 MOD.03.6. Kompetencje personalne i społeczne

Efekty kształcenia dla Stopniowane efektów kształcenia efekt kluczowy ek,, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji Określenie kryteriów	Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych		
			MOD.03. M2.J1 Projektowanie odzieży	MOD.03. M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych	MOD.03. M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych
przestrzega zasad kultury osobistej i etyki zawodowej (ek)		stosuje zasady kultury osobistej i ogólnie przyjęte normy zachowania w środowisku pracy			
		przyjmuje odpowiedzialność za powierzone informacje zawodowe	X		
		respektuje zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy związanej z wykonywanym zawodem i miejscem pracy	x		
		wyjaśnia, na czym polega zachowanie etyczne w wykonywanym zawodzie	X		
		wskazuje przykłady zachowań etycznych	X		
planuje wykonanie zadania (ek)		omawia czynności realizowane w ramach czasu pracy			
		określa czas realizacji zadań			x
		realizuje działania w wyznaczonym czasie			
		monitoruje realizację zaplanowanych działań			
		dokonyuje modyfikacji zaplanowanych działań			
ponosi odpowiedzialność za podejmowane działania (ek)		przewiduje skutki, w tym prawne, podejmowanych działań			
		wykazuje odpowiedzialność za wykonywaną pracę			
		ocenia podejmowane działania	x		
		przewiduje konsekwencje niewłaściwego wykonywania czynności zawodowych na stanowisku pracy, w tym posługiwania się niebezpiecznymi substancjami, oraz niewłaściwej eksploatacji maszyn i urządzeń na stanowisku pracy			
		podaje przykłady wpływu zmiany na różne sytuacje społeczne i gospodarcze			

Efekty kształcenia dla Stopniowane efektów kształcenia efekt kluczowy ek,, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji Określenie kryteriów	Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych		
			MOD.03. M2.J1 Projektowanie odzieży	MOD.03. M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych	MOD.03. M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych
wykazuje się kreatywnością i otwartością na zmiany (ek)		wskazuje przykłady wprowadzenia zmiany i ocenia skutki jej wprowadzenia	x		
stosuje techniki radzenia sobie ze stresem (ep)		rozpoznaje źródła stresu podczas wykonywania zadań zawodowych			x
		wybiera techniki radzenia sobie ze stresem odpowiednio do sytuacji			x
		wskazuje najczęstsze przyczyny sytuacji stresowych w pracy zawodowej	x		
		przedstawia różne formy zachowań asertywnych jako sposoby radzenia sobie ze stresem			
		rozróżnia techniki rozwiązywania konfliktów związanych z wykonywaniem zadań zawodowych			
doskonali umiejętności zawodowe (ek)		określa zakres umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania zawodu	x	x	x
		analizuje własne kompetencje	x	x	x
		wyznacza cele własnego rozwoju zawodowego			
		planuje drogę doskonalenia się w zawodzie			
		wskazuje możliwości podnoszenia kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych			
stosuje zasady komunikacji interpersonalnej (ew)		identyfikuje sygnały werbalne i niewerbalne			x
		stosuje aktywne metody słuchania			x
		prowadzi dyskusje			x
stosuje metody i techniki rozwiązywania problemów (ew)		opisuje sposoby przeciwdziałania problemom w zespole realizującym zadania			
		opisuje techniki rozwiązywania problemów		x	

Efekty kształcenia dla Stopniowane efektów kształcenia efekt kluczowy ek,, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji Określenie kryteriów	Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych		
			MOD.03. M2.J1 Projektowanie odzieży	MOD.03. M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych	MOD.03. M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych
współpracuje w zespole(ek)		pracuje w zespole, ponosząc odpowiedzialność za wspólnie realizowane zadania		x	
		przestrzega podziału ról, zadań i odpowiedzialności w zespole			
		angażuje się w realizację wspólnych działań zespołu			
Kompetencje personalne i społeczne kształtowane są w czasie całego okresu kształcenia w ramach poszczególnych zajęć. Nauczyciele wszystkich obowiązkowych zajęć edukacyjnych z zakresu kształcenia zawodowego powinni stwarzać słuchaczom warunki do nabywania kompetencji personalnych i społecznych.					

Grupowanie efektów kształcenia w jednostki modułowe

Tabela 4 Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem	Kryteria weryfikacji kryteria podstawowe kryteria ponadpodstawowe	Grupowanie efektów kształcenia w jednostki modułowe Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej
MOD.03.3 Projektowanie wyrobów odzieżowych	wykonuje podstawowe projekty plastyczne wyrobów odzieżowych (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – analizuje aktualne trendy w modzie. – korzysta z projektów plastycznych wyrobów odzieżowych dostępnych w różnych źródłach. – odczytuje projekty plastyczne wyrobów odzieżowych. – wskazuje znaczenie kolorów w projektowanych wyrobach odzieżowych. – rozróżnia typy sylwetki i podstawowe typy urody. – dobiera materiały odzieżowe do wyrobów odzieżowych na podstawie projektów. – dobiera dodatki krawieckie na podstawie projektów wyrobów odzieżowych. – dobiera fason i rodzaj tkaniny w zależności od typu sylwetki. – sporządza podstawowy projekt plastyczny wyrobu odzieżowego. 	MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży.	20

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem	Kryteria weryfikacji kryteria podstawowe kryteria ponadpodstawowe	Grupowanie efektów kształcenia w jednostki modułowe Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej
	określa materiały odzieżowe, dodatki krawieckie i materiały zdobnicze (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – dobiera metody zdobienia elementów wyrobów odzieżowych. – stosuje materiały odzieżowe, takie jak: wzmacniające, usztywniające, wypełniające, termoizolacyjne i podszewkowe w zależności od przeznaczenia. – rozróżnia materiały odzieżowe na podstawie opisów, rysunków i oznaczeń zawartych w normach i dokumentacji technologicznej. – określa właściwości materiałów odzieżowych ze względu na ich przeznaczenie, takie jak: tkanina sukienkowa, płaszczoza i podszewka, na podstawie opisów, rysunków i oznaczeń zawartych w normach i dokumentacji technologicznej. – dobiera dodatki krawieckie ze względu na przeznaczenie, takie jak: nici i guziki na podstawie opisów, rysunków i oznaczeń zawartych w normach i dokumentacji technologicznej. – stosuje zasady doboru materiałów i dodatków krawieckich z uwzględnieniem ich właściwości użytkowych. – stosuje nowatorskie metody zdobienia elementów wyrobów odzieżowych . 	MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży.	20

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem	Kryteria weryfikacji kryteria podstawowe kryteria ponadpodstawowe	Grupowanie efektów kształcenia w jednostki modułowe Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej
	wykonuje rysunki żurnalowe i modelowe wyrobów odzieżowych (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje rysunki żurnalowe i modelowe wyrobów odzieżowych. – odczytuje informacje zawarte na rysunkach żurnalowych i modelowych w dokumentacji wyrobów odzieżowych. – odczytuje elementy rysunków żurnalowych, takie jak: fałda, marszczenie i długość wyrobu. – odczytuje rysunki modelowe, takie jak: cięcia technologiczne, miejsce stębnowania, wykończenie i zapięcia. – sporządza rysunki żurnalowe i modelowe wyrobów odzieżowych na podstawie opisu modelu. 	MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży.	15
	wykonuje pomiary krawieckie (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – stosuje znaki i symbole krawieckie podczas wykonania pomiarów krawieckich. – określa zasady wykonania pomiarów krawieckich – posługuje się przyborami i przyrządami do wykonania pomiarów krawieckich. – posługuje się tabelami wymiarów antropometrycznych. – wskazuje pomiary krawieckie do wykonania określonych wyrobów odzieżowych. – wykonuje pomiary krawieckie dla figur nietypowych. 	MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych	30

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem	Kryteria weryfikacji kryteria podstawowe kryteria ponadpodstawowe	Grupowanie efektów kształcenia w jednostki modułowe Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej
	wykonuje konstrukcje spódnicy, bluzki i spodni (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – posługuje się tabelami wymiarów antropometrycznych podczas wykonywania siatek konstrukcyjnych. – oblicza wielkość odcinków konstrukcyjnych i dodatku konstrukcyjnego w zależności od rodzaju wyrobu. – oblicza wielkość odcinków konstrukcyjnych i dodatku konstrukcyjnego na figury z wadami postawy. – wykonuje siatkę konstrukcyjną wyrobów odzieżowych, takich jak: spódnice, spodnie i bluzki. – wykonuje formy wyrobu odzieżowego. – wykonuje konstrukcję form odzieżowych dla figur z wadami postawy. 	MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych	40
	wykonuje modelowanie form wyrobu odzieżowego (ep)	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje sposoby modelowania form wyrobu odzieżowego na podstawie rysunku żurnalowego lub modelowego. – wykonuje modelowanie wtórne lub przestrzenne spódnicy rozkloszowanej, poszerzonej i z fałdami, żakietu, rękawów krótkich i długich, kołnierzy, spodni typu „dżinsy” i sukni typu „princessa”, kimono i raglan. – wykonuje modelowanie form na figury z wadami postawy, takie jak: bluzki z cięciem pionowym lub poziomym, spódnice rozkloszowane i spodnie typu „dżinsy”. 	MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych	30

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem	Kryteria weryfikacji kryteria podstawowe kryteria ponadpodstawowe	Grupowanie efektów kształcenia w jednostki modułowe Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej
	wykonuje szablony wyrobów odzieżowych (ew)	<ul style="list-style-type: none"> wskazuje różnicę między formą a szablonem odzieżowym. rozpoznaje szablony wyrobów odzieżowych. określa zastosowanie szablonu wyrobu odzieżowego. opisuje szablony wyrobów odzieżowych. 	MOD.03.M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych	10
	wykonuje rysunki techniczne wyrobów odzieżowych (ep)	<ul style="list-style-type: none"> rozpoznaje symbole odzieżowe stosowane w rysunku technicznym odzieżowym. odczytuje informacje z rysunków instruktażowych wykonania węzłów technologicznych wyrobu odzieżowego. stosuje zasady wykonania rysunku technicznego wyrobów odzieżowych. stosuje programy komputerowe do sporządzania rysunków technicznych wyrobów odzieżowych. 	MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży	20
	wykonuje układy szablonów wyrobów odzieżowych (ek)	<ul style="list-style-type: none"> rozróżnia rodzaje układów szablonów. dobiera układy szablonów w zależności od rodzaju materiału. sporządza układy szablonów do rozkroju wyrobów odzieżowych. 	MOD.03.M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych	10
	charakteryzuje metody wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych (ew)	<ul style="list-style-type: none"> opisuje metody wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych. dobiera metody wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych. stosuje metody wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych. 	MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży	5

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem	Kryteria weryfikacji kryteria podstawowe kryteria ponadpodstawowe	Grupowanie efektów kształcenia w jednostki modułowe Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej
MOD.03.6 Kompetencje personalne i społeczne	przestrzega zasad kultury osobistej i etyki zawodowej (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – przyjmuje odpowiedzialność za powierzone informacje zawodowe – respektuje zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy związanej z wykonywanym zawodem i miejscem pracy – wyjaśnia, na czym polega zachowanie etyczne w wykonywanym zawodzie – wskazuje przykłady zachowań etycznych 	Moduł MOD.03.M2.J1 Projektowanie wyrobów odzieżowych	
	planuje wykonanie zadania (ek)	– określa czas realizacji zadań.	MOD.03.M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych	
	ponosi odpowiedzialność za podejmowane działania	– ocenia podejmowane działania	Moduł MOD.03.M2.J1 Projektowanie wyrobów odzieżowych	
	wykazuje się kreatywnością i otwartością na zmiany (ek)	– wskazuje przykłady wprowadzenia zmiany i ocenia skutki jej wprowadzenia.	Moduł MOD.03.M2.J1 Projektowanie wyrobów odzieżowych	
	stosuje techniki radzenia sobie ze stresem (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje źródła stresu podczas wykonywania zadań zawodowych. – wybiera techniki radzenia sobie ze stresem odpowiednio do sytuacji. 	MOD.03.M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych	
		– wskazuje najczęstsze przyczyny sytuacji stresowych w pracy zawodowej	Moduł MOD.03.M2.J1 Projektowanie wyrobów odzieżowych	

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem	Kryteria weryfikacji kryteria podstawowe kryteria ponadpodstawowe	Grupowanie efektów kształcenia w jednostki modułowe Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej
	doskonali umiejętności zawodowe (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – określa zakres umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania zawodu. – analizuje własne kompetencje. 	MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych MOD.03.M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży.	
	stosuje zasady komunikacji werbalnej (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – identyfikuje sygnały werbalne i niewerbalne. – stosuje aktywne metody słuchania. – prowadzi dyskusje. 	MOD.03.M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych	
	stosuje metody i techniki rozwiązywania problemów (ew)	– opisuje techniki rozwiązywania problemów	MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych	
	współpracuje w zespole (ek)	– pracuje w zespole ponosząc odpowiedzialność za wspólnie realizowane zadania .		

2.2. Określenie liczby godzin na kształcenie zawodowe

Określenie liczby godzin poszczególnych modułów / jednostek modułowych

Tabela 5 Moduł MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych

Jednostki modułowe/zajęcia edukacyjne Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji realizowane w ramach jednostek modułowych/zajęć edukacyjnych
MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży	80	wykonuje podstawowe projekty plastyczne wyrobów odzieżowych (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – analizuje aktualne trendy w modzie – korzysta z projektów plastycznych wyrobów odzieżowych dostępnych w różnych źródłach – odczytuje projekty plastyczne wyrobów odzieżowych – wskazuje znaczenie kolorów w projektowanych wyrobach odzieżowych – rozróżnia typy sylwetki i podstawowe typy urody – dobiera materiały odzieżowe do wyrobów odzieżowych na podstawie projektów – dobiera dodatki krawieckie na podstawie projektów wyrobów odzieżowych – dobiera fason i rodzaj tkaniny w zależności od typu sylwetki – sporządza podstawowy projekt plastyczny wyrobu odzieżowego
		określa materiały odzieżowe, dodatki krawieckie i materiały zdobnicze (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – dobiera metody zdobienia elementów wyrobów odzieżowych – stosuje materiały odzieżowe, takie jak: wzmacniające, usztywniające, wypełniające, termoizolacyjne i podszewkowe w zależności od przeznaczenia – rozróżnia materiały odzieżowe na podstawie opisów, rysunków i oznaczeń zawartych w normach i dokumentacji technologicznej – określa właściwości materiałów odzieżowych ze względu na ich przeznaczenie, takie jak: tkanina sukienkowa, płaszczowa i podszewka, na podstawie opisów, rysunków i oznaczeń zawartych w normach i dokumentacji technologicznej

Jednostki modułowe/zajęcia edukacyjne Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji realizowane w ramach jednostek modułowych/zajęć edukacyjnych
			<ul style="list-style-type: none"> – dobiera dodatki krawieckie ze względu na przeznaczenie, takie jak: nici i guziki na podstawie opisów, rysunków i oznaczeń zawartych w normach i dokumentacji technologicznej – stosuje zasady doboru materiałów i dodatków krawieckich z uwzględnieniem ich właściwości użytkowych – stosuje nowatorskie metody zdobienia elementów wyrobów odzieżowych
		wykonuje rysunki żurnalowe i modelowe wyrobów odzieżowych (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje rysunki żurnalowe i modelowe wyrobów odzieżowych – odczytuje informacje zawarte na rysunkach żurnalowych i modelowych w dokumentacji wyrobów odzieżowych – odczytuje elementy rysunków żurnalowych, takie jak: fałda, marszczenie i długość wyrobu – odczytuje rysunki modelowe, takie jak: cięcia technologiczne, miejsce stębnowania, wykończenie i zapięcia – sporządza rysunki żurnalowe i modelowe wyrobów odzieżowych na podstawie opisu modelu
		wykonuje rysunki techniczne wyrobów odzieżowych (ep)	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje symbole odzieżowe stosowane w rysunku technicznym odzieżowym – odczytuje informacje z rysunków instruktażowych wykonania węzłów technologicznych wyrobu odzieżowego – stosuje zasady wykonania rysunku technicznego wyrobów odzieżowych – stosuje programy komputerowe do sporządzania rysunków technicznych wyrobów odzieżowych
		charakteryzuje metody wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje metody wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych – dobiera metody wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych – stosuje metody wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych

Jednostki modułowe/zajęcia edukacyjne Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji realizowane w ramach jednostek modułowych/zajęć edukacyjnych
		przestrzega zasad kultury osobistej i etyki zawodowej (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – przyjmuje odpowiedzialność za powierzone informacje zawodowe – respektuje zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy związanej z wykonywanym zawodem i miejscem pracy – wyjaśnia, na czym polega zachowanie etyczne w wykonywanym zawodzie – wskazuje przykłady zachowań etycznych
		ponosi odpowiedzialność za podejmowane działania (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – ocenia podejmowane działania
		wykazuje się kreatywnością i otwartością na zmiany	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje przykłady wprowadzenia zmiany i ocenia skutki jej wprowadzenia
		stosuje techniki radzenia sobie ze stresem (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje najczęstsze przyczyny sytuacji stresowych w pracy zawodowej
		doskonali umiejętności zawodowe (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – określa zakres umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania zawodu – analizuje własne kompetencje
MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych	100	wykonuje pomiary krawieckie (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – stosuje znaki i symbole krawieckie podczas wykonania pomiarów krawieckich – określa zasady wykonania pomiarów krawieckich – posługuje się przyborami i przyrządami do wykonania pomiarów krawieckich – posługuje się tabelami wymiarów antropometrycznych – wskazuje pomiary krawieckie do wykonania określonych wyrobów odzieżowych – wykonuje pomiary krawieckie dla figur nietypowych
		wykonuje konstrukcje spódnicy, bluzki i spodni (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – posługuje się tabelami wymiarów antropometrycznych podczas wykonywania siatek konstrukcyjnych – oblicza wielkość odcinków konstrukcyjnych i dodatku konstrukcyjnego w zależności od rodzaju wyrobu – oblicza wielkość odcinków konstrukcyjnych i dodatku konstrukcyjnego na figury z wadami postawy

Jednostki modułowe/zajęcia edukacyjne Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji realizowane w ramach jednostek modułowych/zajęć edukacyjnych
			<ul style="list-style-type: none"> wykonuje siatkę konstrukcyjną wyrobów odzieżowych, takich jak: spódnice, spodnie i bluzki wykonuje formy wyrobu odzieżowego wykonuje konstrukcję form odzieżowych dla figur z wadami postawy
		wykonuje modelowanie form wyrobu odzieżowego (ep)	<ul style="list-style-type: none"> wskazuje sposoby modelowania form wyrobu odzieżowego na podstawie rysunku żurnalowego lub modelowego wykonuje modelowanie wtórne lub przestrzenne spódnicy rozkloszowanej, poszerzonej i z fałdami, żakietu, rękawów krótkich i długich, kołnierzy, spodni typu „dżinsy” i sukni typu „princessa”, kimono i raglan wykonuje modelowanie form na figury z wadami postawy, takie jak: bluzki z cięciem pionowym lub poziomym, spódnice rozkloszowane i spodnie typu „dżinsy”
		doskonali umiejętności zawodowe (ek)	<ul style="list-style-type: none"> określa zakres umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania zawodu analizuje własne kompetencje
MOD.03.M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych	20	wykonuje szablony wyrobów odzieżowych (ew)	<ul style="list-style-type: none"> wskazuje różnicę między formą a szablonem odzieżowym rozpoznaje szablony wyrobów odzieżowych określa zastosowanie szablonu wyrobu odzieżowego opisuje szablony wyrobów odzieżowych
		wykonuje układy szablonów wyrobów odzieżowych (ek)	<ul style="list-style-type: none"> rozdziela rodzaje układów szablonów dobiera układy szablonów w zależności od rodzaju materiału sporządza układy szablonów do rozkroju wyrobów odzieżowych
		stosuje techniki radzenia sobie ze stresem (ew)	<ul style="list-style-type: none"> rozpoznaje źródła stresu podczas wykonywania zadań zawodowych wybiera techniki radzenia sobie ze stresem odpowiednio do sytuacji
		doskonali umiejętności zawodowe (ek)	<ul style="list-style-type: none"> określa zakres umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania zawodu analizuje własne kompetencje

Jednostki modułowe/zajęcia edukacyjne Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji realizowane w ramach jednostek modułowych/zajęć edukacyjnych
		stosuje zasady komunikacji werbalnej (ew)	<ul style="list-style-type: none">– identyfikuje sygnały werbalne i niewerbalne– stosuje aktywne metody słuchania– prowadzi dyskusje

2.3. Plan zajęć kursu umiejętności zawodowych

Tabela 6 Moduł MOD.03.3. Projektowanie wyrobów odzieżowych

Nazwa modułu	Zestawienie jednostek modułowych dla kuz	Liczba godzin*)
MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych	MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży.	80
	MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych.	100
	MOD.03.M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych.	20
Razem liczba godzin		200

1. MOD.03.6 KPS - nauczyciele wszystkich obowiązkowych zajęć edukacyjnych z zakresu kształcenia zawodowego powinni stwarzać uczestnikom warunki do nabywania kompetencji personalnych i społecznych.
2. Realizacja wszystkich jednostek modułowych odbywa się jako łączenie teorii z praktyką.
3. *) Liczba godzin przypisana dla modułu, uwzględnia minimalną liczbę godzin przewidzianą w podstawie programowej na realizację efektów kształcenia ujętych w jednostkach efektów (przy założeniu, że kształcenie odbywa się w systemie dziennym lub stacjonarnym). W przypadku kształcenia w systemie zaocznym liczbę godzin można obniżyć zgodnie z aktualnymi przepisami oświatowymi.

3. Cele kształcenia kursu umiejętności zawodowych

Celem kształcenia zawodowego jest przygotowanie uczących się do życia w warunkach współczesnego świata, wykonywania pracy zawodowej i aktywnego funkcjonowania na zmieniającym się rynku pracy.

Modułowy program kursu umiejętności zawodowych *MOD.03.3. Projektowanie wyrobów odzieżowych*, wychodzi naprzeciw oczekiwaniom współczesnego rynku pracy i pracodawców. Pozwala na tworzenie elastycznej, dostosowanej do oczekiwań pracodawców, drogi nabywania umiejętności zawodowych poprzez łączenie teorii z praktyką. Program ten umożliwia nabycie określonej wiedzy i opanowanie umiejętności niezbędnych do wykonania określonych zadań zawodowych. Prowadzony jest według programu nauczania, zgodnie z podstawą programową kształcenia w zawodzie, w zakresie jednej z części efektów kształcenia w zakresie kwalifikacji MOD.03. Projektowanie i wytwarzanie wyrobów odzieżowych. Kurs przeznaczony jest dla osób, które mają, różny poziom wiedzy i umiejętności wyniesiony z dotychczasowego kształcenia, różny poziom doświadczeń zawodowych. Wobec powyższego należy nauczanie zorganizować tak, aby zapewnić każdemu ciągły przyrost kompetencji, tj. wiadomości i umiejętności w określonym obszarze.

Uczestnik kursu MOD.03.3. Projektowanie wyrobów odzieżowych, przygotowany jest do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- projektowania wyrobów odzieżowych;
- konstruowania podstawowych wyrobów odzieżowych;
- modelowania podstawowych wyrobów odzieżowych.
- wykonywania szablonów odzieżowych.

Realizuje zadania związane z umiejętnością korzystania z rysunków żurnalowych i modelowych, wykonywania prostych projektów plastycznych oraz konstruowania i modelowania form odzieży zgodnie z zamówieniem klienta.

Realizując program nauczania założono realizację 25 % godzin przewidzianych na realizację zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. Przed rozpoczęciem lub na początku kursu obowiązkowo należy zorganizować szkolenie dla uczestników zajęć po ukończeniu, którego powinni oni posiadać wiedzę i umiejętności pozwalające na samodzielne poruszanie się na platformie edukacyjnej. Treści realizowane na odległość dotyczą tylko kształcenia teoretycznego realizowanego w poszczególnych jednostkach modułowych. Kształcenie praktyczne nie może być realizowane z wykorzystaniem technik kształcenia na odległość. Zaliczenie kształcenia prowadzonego z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość nie może odbywać się z wykorzystaniem tych metod i technik.

4. Program kursu umiejętności zawodowych MOD.03.3. Projektowanie wyrobów odzieżowych

Nazwy jednostek modułowych wyodrębnionych dla modułu MOD.03.M2 Projektowanie wyrobów odzieżowych:

MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży.

MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych.

MOD.03.M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych.

4.1. Program nauczania dla jednostki modułowej MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży

4.1.1 Cele ogólne

- Poznanie i zrozumienie zasad projektowania wyrobów odzieżowych.
- Poznanie zasad sporządzania rysunków technicznych, żurnalowych i modelowych wyrobów odzieżowych.
- Kształtowanie umiejętności stosowania podstaw kompozycji plastycznej przy projektowaniu odzieży.
- Kształtowanie postaw i świadomości zawodowej.

4.1.2 Cele operacyjne

- analizować aktualne trendy w modzie,
- scharakteryzować zasady projektowania wyrobów odzieżowych,
- rozróżniać rysunki żurnalowe i modelowe,
- określać zasady wykonywania rysunków żurnalowych i modelowych,
- wykonać rysunki żurnalowe i modelowe,
- sporządzić rysunki żurnalowe i modelowe na podstawie opisu modelu,
- określać zasady sporządzania rysunków technicznych wyrobów odzieżowych,
- określać zasady doboru materiałów odzieżowych, dodatków krawieckich i zdobniczych w procesie projektowania wyrobów odzieżowych,
- dobierać materiały odzieżowe, dodatki krawieckie i zdobnicze do rodzaju projektowanej odzieży,
- dobrać metody zdobienia elementów wyrobów odzieżowych
- opisać metody wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych,
- dobrać sposoby wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych,
- wymienić przepisy prawa dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska,
- przestrzegać zasad kultury i etyki,
- respektować zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy zawodowej związanej z wykonywanym zawodem i miejscem pracy,

- przyjąć odpowiedzialność za powierzone informacje zawodowe,
- wyjaśnić na czym polega zachowanie etyczne,
- wskazywać przykłady zachowań etycznych,
- wskazać najczęstsze przyczyny sytuacji stresowych w pracy zawodowej,
- aktualizować wiedzę i doskonalić umiejętności zawodowe,
- wskazać możliwości podnoszenia kompetencji zawodowych.

4.1.3 Materiał nauczania z uwzględnieniem opisu efektów kształcenia dla jednostki modułowej MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży

Tabela 7. Projektowanie odzieży

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
Zasady projektowania wyrobów odzieżowych.	20	wykonuje podstawowe projekty plastyczne wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> – analizuje aktualne trendy w modzie – korzysta z projektów plastycznych wyrobów odzieżowych dostępnych w różnych źródłach – odczytuje projekty plastyczne wyrobów odzieżowych – wskazuje znaczenie kolorów w projektowanych wyrobach odzieżowych – rozróżnia typy sylwetki i podstawowe typy urody – dobiera materiały odzieżowe do wyrobów odzieżowych na podstawie projektów – dobiera dodatki krawieckie na podstawie projektów wyrobów odzieżowych – dobiera fason i rodzaj tkaniny w zależności od typu sylwetki – sporządza podstawowy projekt plastyczny wyrobu odzieżowego 	<ul style="list-style-type: none"> - analizować aktualne trendy mody, - odczytać projekty plastyczne wyrobów odzieżowych, - określić linie mody, - określić fason ubioru, - określić styl odzieży, - określić znaczenie kolorów w projektowanych wyrobach odzieżowych, - wymienić typy sylwetki , - scharakteryzować typy figur, - dobrać materiały odzieżowe do wyrobów odzieżowych na podstawie projektów - dobrać dodatki krawieckie na podstawie projektów wyrobów odzieżowych - dobrać fason i rodzaj tkaniny w zależności od typu sylwetki - wykonać podstawowy projekt plastyczny wyrobu.
Materiały odzieżowe i dodatki krawieckie oraz materiały zdobnicze w projektowaniu odzieży.	20	określa materiały odzieżowe, dodatki krawieckie i materiały zdobnicze	<ul style="list-style-type: none"> – dobiera metody zdobienia elementów wyrobów odzieżowych – stosuje materiały odzieżowe, takie jak: wzmacniające, usztywniające, wypełniające, termoizolacyjne i podszewkowe w zależności od przeznaczenia 	<ul style="list-style-type: none"> - dobrać metody zdobienia elementów wyrobów odzieżowych w projektowanych wyrobach odzieżowych - zastosować materiały odzieżowe, takie jak: wzmacniające, usztywniające, wypełniające, termoizolacyjne i podszewkowe w zależności od przeznaczenia

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
			<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia materiały odzieżowe na podstawie opisów, rysunków i oznaczeń zawartych w normach i dokumentacji technologicznej – określa właściwości materiałów odzieżowych ze względu na ich przeznaczenie, takie jak: tkanina sukienkowa, płaszczowa i podszewka, na podstawie opisów, rysunków i oznaczeń zawartych w normach i dokumentacji technologicznej – dobiera dodatki krawieckie ze względu na przeznaczenie, takie jak: nici i guziki na podstawie opisów, rysunków i oznaczeń zawartych w normach i dokumentacji technologicznej – stosuje zasady doboru materiałów i dodatków krawieckich z uwzględnieniem ich właściwości użytkowych – stosuje nowatorskie metody zdobienia elementów wyrobów odzieżowych 	<ul style="list-style-type: none"> - opisać materiały odzieżowe na podstawie opisów, rysunków i oznaczeń zawartych w normach i dokumentacji technologicznej - określić wpływ wzoru i koloru na wrażenie sylwetki, - zharmonizować ubiór z kolorem twarzy i włosów, - określić właściwości materiałów odzieżowych ze względu na ich przeznaczenie, na podstawie opisów, rysunków i oznaczeń zawartych w normach i dokumentacji technologicznej - dobrać dodatki krawieckie takie jak: nici i guziki na podstawie opisów, rysunków i oznaczeń zawartych w normach i dokumentacji technologicznej, - zastosować zasady doboru materiałów i dodatków krawieckich z uwzględnieniem ich właściwości użytkowych - wskazać metody zdobienia elementów wyrobów odzieżowych
Zasady wykonywania rysunków żurnalowych i modelowych wyrobów odzieżowych.	15	wykonuje rysunki żurnalowe i modelowe wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje rysunki żurnalowe i modelowe wyrobów odzieżowych – odczytuje informacje zawarte na rysunkach żurnalowych i modelowych w dokumentacji wyrobów odzieżowych – odczytuje elementy rysunków żurnalowych, takie jak: fałda, marszczenie i długość wyrobu 	<ul style="list-style-type: none"> - rozpoznać rysunki żurnalowe i modelowe wyrobów odzieżowych - posłużyć się rysunkiem żurnalowym - odczytać rysunki żurnalowe (fałdę, marszczenie, długość wyrobu itp.) - określić zasady wykonywania rysunków modelowych, - odczytać rysunki modelowe (cięcia technologiczne, miejsce stębnowania, wykończenie zapięcia itp.)

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
			<ul style="list-style-type: none"> – odczytuje rysunki modelowe, takie jak: cięcia technologiczne, miejsce stębnowania, wykończenie i zapięcia – sporządza rysunki żurnalowe i modelowe wyrobów odzieżowych na podstawie opisu modelu 	<ul style="list-style-type: none"> - stosować zasady wykonywania rysunku żurnalowego i modelowego na podstawie opisu modelu - wykonać rysunek modelowy odzieży na podstawie opisu modelu - wykonać rysunek żurnalowy wyrobów odzieżowych
Zasady sporządzania rysunków technicznych wyrobów odzieżowych. *)	20	wykonuje rysunki techniczne wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje symbole odzieżowe stosowane w rysunku technicznym odzieżowym – odczytuje informacje z rysunków instruktażowych wykonania węzłów technologicznych wyrobu odzieżowego – stosuje zasady wykonania rysunku technicznego wyrobów odzieżowych – stosuje programy komputerowe do sporządzania rysunków technicznych wyrobów odzieżowych 	<ul style="list-style-type: none"> - określić zasady sporządzania rysunków technicznych wyrobów odzieżowych - wymienić przepisy (normy) dotyczące sporządzania rysunków technicznych wyrobów odzieżowych - sporządzić rysunki techniczne elementów wyrobów odzieżowych - stosować różne skale w rysunku technicznym - rozpoznać symbole stosowane w rysunku technicznym odzieżowym - odczytać rysunek techniczny prostego wyrobu odzieżowego - stosować zasady wykonania rysunku technicznego wyrobów odzieżowych na podstawie obowiązujących norm - zastosować oznaczenia podczas sporządzania rysunków technicznych odzieżowych, - zastosować programy komputerowe do wykonania rysunków technicznych
Metody wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych	5	charakteryzuje metody wykończania i	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje metody wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych 	<ul style="list-style-type: none"> - scharakteryzować metody wykończania wyrobów odzieżowych - scharakteryzować uszlachetniania

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
		uszlachetniania wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> – dobiera metody wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych – stosuje metody wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych 	<ul style="list-style-type: none"> - wyrobów odzieżowych - dobrać metody wykończania wyrobów odzieżowych - dobrać metody uszlachetniania wyrobów odzieżowych - zastosować metody wykończania oraz uszlachetniania wyrobów odzieżowych.
Kompetencje personalne i społeczne		przestrzega zasad kultury osobistej i etyki zawodowej	<ul style="list-style-type: none"> – przyjmuje odpowiedzialność za powierzone informacje zawodowe – respektuje zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy związanej z wykonywanym zawodem i miejscem pracy – wyjaśnia, na czym polega zachowanie etyczne w wykonywanym zawodzie – wskazuje przykłady zachowań etycznych 	<ul style="list-style-type: none"> - wskazać przykłady zachowań etycznych, - wymienić zasady etyki, - wyjaśnić, na czym polega zachowanie etyczne w zawodzie, - respektować zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy zawodowej związanej z wykonywanym zawodem i miejscem pracy, - wykorzystać różne źródła informacji w celu doskonalenia umiejętności zawodowych, - analizować własne kompetencje zawodowe, - opisać najczęstsze przyczyny sytuacji stresowych w pracy zawodowej krawca - zaplanować ścieżkę rozwoju zawodowego - wyrazić swoje opinie zgodnie z przyjętymi normami w środowisku pracy.

*) możliwe kształcenie treści teoretycznych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

4.1.4 Procedury osiągnięcia celów kształcenia

Warunkiem osiągnięcia założonych celów kształcenia w zakresie jednostki modułowej jest opracowanie odpowiednich dla kwalifikacji procedur, a w tym:

- zaplanowanie spotkania z uczestnikami (wskazanie celów szczegółowych jakie powinny zostać osiągnięte),
- wykorzystanie różnorodnych metod nauczania (szczególnie aktywizujących),
- dobór środków dydaktycznych do treści i celów nauczania,
- dobór formy pracy ze uczestnikami z określeniem ilości osób w grupie, określenie indywidualizacji zajęć,
- systematyczne sprawdzanie wiedzy i umiejętności uczestników poprzez sprawdziany w formie testu wielokrotnego wyboru lub z pytaniami otwartymi,
- stosowanie oceniania sumującego i kształtującego,
- przeprowadzenie ewaluacji doboru treści nauczania do założonych celów, metod pracy, środków dydaktycznych, sposobu oceniania i informacji zwrotnej dla uczestnika.

Warunki realizacji efektów kształcenia

Każda jednostka modułowa powinna być wyposażona w pakiet edukacyjny, czyli zbiór materiałów do nauczania i uczenia się stanowiący obudowę dydaktyczną programu kształcenia i odnoszący się do jednostki modułowej.

Pakiet powinien zawierać:

- poradnik dla uczestnika i nauczyciela,
- informację o wyposażeniu i środkach dydaktycznych
- zestawy ćwiczeń, zadań, projektów oraz materiałów dydaktycznych dla uczestnika
- zestawy do sprawdzania postępów i osiągnięć.

Kształcenie modułowe powinno być realizowane metodami aktywizującymi, w szczególności:

- metodą przypadków
- inscenizacji
- dyskusji dydaktycznej
- gier dydaktycznych

- metodami praktycznymi np. pokaz z objaśnieniem, metoda projektów, przewodniego tekstu, ćwiczenia praktyczne.

Dominującą metodą nauczania powinny być ćwiczenia praktyczne.

Prowadzenie zajęć metodami aktywizującymi i praktycznymi wymaga od nauczyciela przygotowania materiałów takich jak:

- instrukcje bezpieczeństwa i higieny pracy,
- instrukcje stanowiskowe,
- instrukcje do wykonywania ćwiczeń,
- teksty przewodnie,
- instrukcje do metody projektów,
- zestawy plansz i arkuszy do wykorzystania podczas gier dydaktycznych.

Metoda przewodniego tekstu i metoda projektów wymagają odpowiedniego wyposażenia pracowni w sprzęt i urządzenia techniczne umożliwiające organizację pracy w grupach 2 - 4 osobowych.

Zajęcia powinny odbywać się w pracowniach odpowiednio do realizowanych treści :

1. Pracowni projektowania i modelowania wyposażonej w: stanowisko komputerowe dla nauczyciela podłączone do sieci lokalnej, z dostępem do internetu z oprogramowaniem biurowym, oprogramowaniem do wspomagania procesu projektowania i modelowania wyrobów odzieżowych, urządzeniem wielofunkcyjnym umożliwiającym drukowanie w formacie A3 i projektorem multimedialnym, stanowiska komputerowe dla uczniów (jedno stanowisko dla jednego słuchacza) podłączone do sieci lokalnej z dostępem do internetu, oprogramowaniem do wspomagania procesu projektowania i modelowania wyrobów odzieżowych, stoły kreślarskie, materiały i przybory kreślarskie, damskie, męskie i dziecięce manekiny krawieckie, przybory i przyrządy do wykonania pomiarów krawieckich oraz narzędzia do wykonywania pomiarów antropometrycznych, lustro, parawan, dodatki krawieckie i próbki materiałów odzieżowych, plansze przedstawiające sylwetki ludzkie, konstrukcje i modelowanie odzieży damskiej, męskiej dziecięcej, modelowanie na płaszczyźnie i modelowanie przestrzenne form wyrobów odzieżowych na figury nietypowe, rysunki techniczne wyrobów odzieżowych i plansze kolorystyki, literaturę zawodową z zakresu modelowania odzieży, standardy konstrukcji oraz tabele wymiarów, żurnale mody i albumy projektów odzieży.

W trakcie realizacji programu nauczania należy położyć duży nacisk na samokształcenie uczestników oraz na korzystanie z różnych źródeł informacji, jak podręczniki, poradniki, normy, katalogi, instrukcje i pozatekstowe źródła informacji. Treści kształcenia powinny być aktualne i uwzględniać współczesne technologie, materiały, narzędzia i sprzęt. Wskazane jest wykorzystanie filmów dydaktycznych i komputerowych programów symulacyjnych, organizowanie wycieczek dydaktycznych na targi i wystawy.

Formy organizacyjne

Zajęcia powinny być prowadzone z wykorzystaniem zróżnicowanych form: grupowo podczas analizy nowych treści programowych, indywidualnie oraz zespołowo podczas wykonywania ćwiczeń, zadań, badania osiągnięć edukacyjnych uczestników. Nauczyciel realizujący program powinien:

- motywować uczestników do pracy,
- dostosowywać stopień trudności planowanych ćwiczeń do możliwości i potrzeb uczestników,
- planować zadania do wykonania przez uczestników z uwzględnieniem ich zainteresowań,
- przygotowywać zadania o różnym stopniu trudności i złożoności,
- zachęcać uczestników do korzystania z różnych źródeł informacji zawodowych.

4.1.5 Proponowane metody sprawdzania osiągnięć edukacyjnych

Ważnym elementem organizacji procesu dydaktycznego jest system sprawdzania i oceny osiągnięć uczestników kursu. Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć powinno odbywać się w sposób ciągły i systematyczny przez cały czas realizacji programu.

Wiedza może być sprawdzana za pomocą sprawdzianów ustnych i pisemnych oraz testów praktycznych z zadaniami typu próba pracy, zadaniami nisko symulowanymi lub wysoko symulowanymi.

W trakcie zajęć nauczyciel powinien rozwijać zainteresowanie zawodem, wskazywać możliwość dalszego kształcenia, zdobywania nowych umiejętności i kwalifikacji zawodowych. Ważne jest również odniesienie się do bezpieczeństwa i warunków pracy oraz kształcenie u uczestników kompetencji personalnych i społecznych porządnym na rynku pracy.

Duże znaczenie powinna mieć obserwacja pracy i zachowań, która dostarcza ważnych informacji umożliwiających wspomaganie procesu uczenia się i rozwoju. Zaleca się systematyczne ocenianie postępów uczestników oraz bieżącą analizę i korygowanie nieprawidłowo wykonywanych ćwiczeń.

Kryteria oceniania powinny być czytelnie określone na początku nauki oraz uszczegółowiane w odniesieniu do bieżących form sprawdzania i kontroli wiedzy i umiejętności.

W procesie oceniania należy uwzględnić wartość osiągniętych efektów kształcenia w kategorii od najniższej do najwyższej: wiedza, umiejętności, kompetencje. Wskazane jest stosowanie oceniania kształtującego.

Oceniając osiągnięcia uczestników należy zwrócić uwagę na umiejętność korzystania z dokumentacji, materiałów pomocniczych, czytania rysunków, schematów, projektowania, dokonywania analizy, przewidywania zagrożeń, wyciągania wniosków, prezentacji wyników, a także na poprawność wykonywania ćwiczeń i zadań w określonych ramach czasowych oraz stosowanie terminologii zawodowej.

Etapy ewaluacji jednostki modułowej

- Ewaluacja jednostki modułowej na początku kształcenia: ankieta – potrzeby uczestników i warunki w jakich odbywają się zajęcia, test sprawdzający stan kompetencji i umiejętności z zakresu charakterystyki i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich.
- Ewaluacja jednostki modułowej w trakcie realizacji: test – badanie nabytych kompetencji i umiejętności, arkusz indywidualnego wywiadu z uczestnikami, arkusz – obserwacja zachowań uczestników w czasie wykonywania zadań.
- Ewaluacja podsumowująca skuteczność realizacji jednostki modułowej : porównanie nabytych kompetencji i umiejętności uczestnika z wcześniejszymi wynikami (test oraz arkusz indywidualnego wywiadu z uczestnikami), arkusz obserwacji zachowań uczestników w czasie wykonywania zadań.

Wykaz literatury dla jednostki modułowej

- 1) Borowska E.: Historia ubioru. Album dla kolekcjonerów. KAW, Warszawa 1983,
- 2) Buksiński T., Szpecht A.: Rysunek techniczny. WSiP, Warszawa 1997,
- 3) Czapnik E.: Zestaw ćwiczeń z zakresu komputerowego wspomagania projektowania,
- 4) Czyżewski H.: Krawiectwo. WS i P, Warszawa 1996,
- 5) Czurkova M.H., Ulawska-Bryszewska J.: Rysunek zawodowy dla szkół odzieżowych WSiP, Warszawa 1996,
- 6) Fałkowska-Rękawek E.: Podstawy projektowania odzieży. WSiP, Warszawa 2000,
- 7) Hoffman H., Łukaszewski B., Olszewski A.: Podstawy kompozycji plastycznej wybrane zagadnienia. Skrypt. Politechnika Radomska, Radom 1998,
- 8) Odzież budowa, własności i produkcja; Opracowanie zbiorowe: Włodzimierz Więźlak, Joanna Elmrych-Bocheńska, Janusz Zieliński. Wydawnictwo Naukowe Instytutu Technologii Eksploatacji Radom, Łódź 2009.

4.2. Program nauczania dla jednostki modułowej MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych

4.2.1 Cele ogólne

- Kształtowanie umiejętności wykonywania pomiarów krawieckich
- Kształtowanie umiejętności konstruowania form i modelowania podstawowych wyrobów odzieżowych.
- Kształtowanie postaw i świadomości zawodowej.

4.2.2 Cele operacyjne

- zastosować przybory i przyrządy do wykonywania pomiarów krawieckich,
- zastosować zasady wykonywania pomiarów krawieckich,
- dobrać rodzaj pomiaru krawieckiego w zależności od rodzaju wykonywanych wyrobów odzieżowych,
- posłużyć się tabelami wymiarów antropometrycznych podczas wykonywania siatek konstrukcyjnych,
- odczytać rysunki wyrobów odzieżowych,
- skorzystać z projektów plastycznych wyrobów odzieżowych,
- sporządzić podstawowy projekt plastyczny wyrobu odzieżowego,
- wyjaśnić zasady konstrukcji i modelowania form wyrobów odzieżowych,
- wykonać modelowanie wtórne podstawowych form wyrobów odzieżowych,
- wskazać sposoby modelowania form wyrobu odzieżowego na podstawie rysunku żurnalowego lub modelowego,
- wykonać modelowanie wtórne lub przestrzenne spódnicy rozkloszowanej, poszerzonej i z fałdami, zakietu, rękawów krótkich i długich, kołnierzy, spodni dżinsowych i sukni typu „princeska”, kimono i reglan,
- wykonać modelowanie form na figury z wadami postawy: bluzki z cięciem pionowym lub poziomym, spódnicy rozkloszowanej i spodni typu „dżinsy”,
- opracować formy wyrobów odzieżowych,
- zorganizować stanowisko pracy zgodnie z przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy oraz wymaganiami ergonomii,
- wymienić przepisy prawa dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska,

- przestrzegać zasad kultury i etyki,
- opisać i stosować techniki rozwiązywania problemów
- przyjąć odpowiedzialność za wspólnie realizowane zadania w zespole.

4.2.3 Materiał nauczania z uwzględnieniem opisu efektów kształcenia dla jednostki modułowej MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych

Tabela 8 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
Pomiary krawieckie*)	10	wykonuje pomiary krawieckie	1) stosuje znaki i symbole krawieckie podczas wykonania pomiarów krawieckich 2) określa zasady wykonania pomiarów krawieckich 3) posługuje się przyborami i przyrządami do wykonania pomiarów krawieckich 4) posługuje się tabelami wymiarów antropometrycznych 5) wskazuje pomiary krawieckie do wykonania określonych wyrobów odzieżowych 6) wykonuje pomiary krawieckie dla figur nietypowych	- zastosować znaki i symbole krawieckie podczas wykonania pomiarów krawieckich - wykonać pomiary zgodnie z zasadami wykonywania pomiarów krawieckich - porównać wyniki wykonanych pomiarów z tabelami wymiarów antropometrycznych, - wskazać pomiary do wykonania określonych wyrobów odzieżowych takich jak: spódnice, spodnie i bluzki, - wykonać pomiary krawieckie na nietypowe figury,
Wykonywanie konstrukcji wyrobów odzieżowych.	50	wykonuje konstrukcje spódnicy, bluzki i spodni	1) posługuje się tabelami wymiarów antropometrycznych podczas wykonywania siatek konstrukcyjnych 2) oblicza wielkość odcinków konstrukcyjnych i dodatku konstrukcyjnego w zależności od rodzaju wyrobu	- posłużyć się tabelami wymiarów antropometrycznych podczas wykonywania siatek konstrukcyjnych, - obliczyć wielkość odcinków konstrukcyjnych i dodatku konstrukcyjnego, - obliczyć wielkość odcinków konstrukcyjnych i dodatku

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
			3) oblicza wielkość odcinków konstrukcyjnych i dodatku konstrukcyjnego na figury z wadami postawy 4) wykonuje siatkę konstrukcyjną wyrobów odzieżowych, takich jak: spódnice, spodnie i bluzki 5) wykonuje formy wyrobu odzieżowego 6) wykonuje konstrukcję form odzieżowych dla figur z wadami postawy	konstrukcyjnego na figury z wadami postawy. - narysować kształty elementów wyrobów odzieżowych, - obliczyć wielkość odcinków konstrukcyjnych i dodatku konstrukcyjnego w zależności od rodzaju wyrobu, - sporządzić rysunek siatki konstrukcyjnej standardowej spódnicy damskiej, - sporządzić rysunek siatki konstrukcyjnej standardowych spodni damskich i męskich, - sporządzić rysunek siatki konstrukcyjnej standardowej bluzki damskiej, - sporządzić rysunek siatki konstrukcyjnej standardowego rękawa i kołnierza do bluzki damskiej, - wykonać konstrukcję form spódnicy podstawowej, - wykreślić konstrukcyjnie formy bluzki podstawowej, - wykreślić konstrukcyjnie formę rękawa podstawowego, - wykonać konstrukcję form odzieżowych dla figur z wadami postawy (sylwetka sprężysta, pochyła).

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
Modelowanie form wyróbów odzieżowych..	40	wykonuje modelowanie form wyrobu odzieżowego	<ol style="list-style-type: none"> 1) wskazuje sposoby modelowania form wyrobu odzieżowego na podstawie rysunku żurnalowego lub modelowego 2) wykonuje modelowanie wtórne lub przestrzenne spódnicy rozkloszowanej, poszerzonej i z fałdami, żakietu, rękawów krótkich i długich, kołnierzy, spodni typu „dżinsy” i sukni typu „princessa”, kimono i raglan 3) wykonuje modelowanie form na figury z wadami postawy, takie jak: bluzki z cięciem pionowym lub poziomym, spódnice rozkloszowane i spodnie typu „dżinsy” 	<ul style="list-style-type: none"> - wskazać sposób modelowania form wyrobu odzieżowego na podstawie rysunku żurnalowego lub modelowego, - zastosować zasady prowadzenia linii modelowych, - narysować kształty elementów wyróbów odzieżowych, - omówić zasady modelowania wtórnego podstawowych wyróbów odzieżowych, - wykonać modelowanie wtórne lub przestrzenne: <ul style="list-style-type: none"> • spódnicy rozkloszowanej, • spódnicy poszerzonej • spódnicy z fałdami, • żakietu, • rękawów krótkich i długich, • kołnierzy, • spodni typu „dżinsy” • sukni typu „princessa”, • sukni kimono i • sukni raglan - wykonać modelowanie form na figury z wadami postawy, takie jak: - bluzki z cięciem pionowym lub poziomym, - spódnice rozkloszowane - spodnie typu „dżinsy”.

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
Kompetencje personalne i społeczne		doskonali umiejętności zawodowe	1) określa zakres umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania zawodu 2) analizuje własne kompetencje	<ul style="list-style-type: none"> - wykorzystać różne źródła informacji w celu doskonalenia umiejętności zawodowych, - analizować własne kompetencje zawodowe, - zaplanować ścieżkę rozwoju zawodowego.

*) możliwe kształcenie treści teoretycznych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

4.2.4 Procedury osiągnięcia celów kształcenia

Warunkiem osiągnięcia założonych celów kształcenia w zakresie jednostki modułowej jest opracowanie odpowiednich dla kwalifikacji procedur, a w tym:

- zaplanowanie spotkania z uczestnikami (wskazanie celów szczegółowych jakie powinny zostać osiągnięte),
- wykorzystanie różnorodnych metod nauczania (szczególnie aktywizujących),
- dobór środków dydaktycznych do treści i celów nauczania,
- dobór formy pracy ze uczestnikami z określeniem ilości osób w grupie, określenie indywidualizacji zajęć,
- systematyczne sprawdzanie wiedzy i umiejętności uczestników poprzez sprawdziany w formie testu wielokrotnego wyboru lub z pytaniami otwartymi,
- stosowanie oceniania sumującego i kształtującego,
- przeprowadzenie ewaluacji doboru treści nauczania do założonych celów, metod pracy, środków dydaktycznych, sposobu oceniania i informacji zwrotnej dla uczestnika.

Warunki realizacji efektów kształcenia

Każda jednostka modułowa powinna być wyposażona w pakiet edukacyjny, czyli zbiór materiałów do nauczania i uczenia się stanowiący obudowę dydaktyczną programu kształcenia i odnoszący się do jednostki modułowej.

Pakiet powinien zawierać:

- poradnik dla uczestnika i nauczyciela,

- informację o wyposażeniu i środkach dydaktycznych
- zestawy ćwiczeń, zadań, projektów oraz materiałów dydaktycznych dla uczestnika
- zestawy do sprawdzania postępów i osiągnięć.

Kształcenie modułowe powinno być realizowane metodami aktywizującymi, w szczególności:

- metodą przypadków
- inscenizacji
- dyskusji dydaktycznej
- gier dydaktycznych
- metodami praktycznymi np. pokaz z objaśnieniem, metoda projektów, przewodniego tekstu, ćwiczenia praktyczne.

Dominującą metodą nauczania powinny być ćwiczenia praktyczne.

Prowadzenie zajęć metodami aktywizującymi i praktycznymi wymaga od nauczyciela przygotowania materiałów takich jak:

- instrukcje bezpieczeństwa i higieny pracy,
- instrukcje stanowiskowe,
- instrukcje do wykonywania ćwiczeń,
- teksty przewodnie
- instrukcje do metody projektów,
- zestawy plansz i arkuszy do wykorzystania podczas gier dydaktycznych.

Metoda przewodniego tekstu i metoda projektów wymagają odpowiedniego wyposażenia pracowni w sprzęt i urządzenia techniczne umożliwiające organizację pracy w grupach 2 - 4 osobowych.

Zajęcia powinny odbywać się w pracowniach odpowiednio do realizowanych treści :

1. Pracowni projektowania i modelowania wyposażonej w: stanowisko komputerowe dla nauczyciela podłączone do sieci lokalnej, z dostępem do internetu z oprogramowaniem biurowym, oprogramowaniem do wspomagania procesu projektowania i modelowania wyrobów odzieżowych, urządzeniem wielofunkcyjnym umożliwiającym drukowanie w formacie A3 i projektorem multimedialnym, stanowiska komputerowe dla uczniów (jedno stanowisko dla jednego słuchacza) podłączone do sieci lokalnej z dostępem do internetu, oprogramowaniem do wspomagania procesu projektowania i modelowania wyrobów odzieżowych, stoły kreślarskie, materiały i przybory kreślarskie, damskie, męskie i dziecięce manekiny krawieckie, przybory i przyrządy do wykonania pomiarów krawieckich

oraz narzędzia do wykonywania pomiarów antropometrycznych, lustro, parawan, dodatki krawieckie i próbki materiałów odzieżowych, plansze przedstawiające sylwetki ludzkie, konstrukcje i modelowanie odzieży damskiej, męskiej dziecięcej, modelowanie na płaszczyźnie i modelowanie przestrzenne form wyrobów odzieżowych na figury nietypowe, rysunki techniczne wyrobów odzieżowych i plansze kolorystyki, literaturę zawodową z zakresu modelowania odzieży, standardy konstrukcji oraz tabele wymiarów, żurnale mody i albumy projektów odzieży.

W trakcie realizacji programu nauczania należy położyć duży nacisk na samokształcenie uczestników oraz na korzystanie z różnych źródeł informacji, jak podręczniki, poradniki, normy, katalogi, instrukcje i pozatekstowe źródła informacji. Treści kształcenia powinny być aktualne i uwzględniać współczesne technologie, materiały, narzędzia i sprzęt. Wskazane jest wykorzystanie filmów dydaktycznych i komputerowych programów symulacyjnych, organizowanie wycieczek dydaktycznych na targi i wystawy.

Formy organizacyjne

Zajęcia powinny być prowadzone z wykorzystaniem zróżnicowanych form: grupowo podczas analizy nowych treści programowych, indywidualnie oraz zespołowo podczas wykonywania ćwiczeń, zadań, badania osiągnięć edukacyjnych uczestników. Nauczyciel realizujący program powinien:

- motywować uczestników do pracy,
- dostosowywać stopień trudności planowanych ćwiczeń do możliwości i potrzeb uczestników,
- planować zadania do wykonania przez uczestników z uwzględnieniem ich zainteresowań,
- przygotowywać zadania o różnym stopniu trudności i złożoności,
- zachęcać uczestników do korzystania z różnych źródeł informacji zawodowych.

4.2.5 Proponowane metody sprawdzania osiągnięć edukacyjnych

Ważnym elementem organizacji procesu dydaktycznego jest system sprawdzania i oceny osiągnięć uczestników kwalifikacyjnego kursu zawodowego. Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć powinno odbywać się w sposób ciągły i systematyczny przez cały czas realizacji programu.

Wiedza może być sprawdzana za pomocą sprawdzianów ustnych i pisemnych oraz testów praktycznych z zadaniami typu próba pracy, zadaniami nisko symulowanymi lub wysoko symulowanymi.

W trakcie zajęć nauczyciel powinien rozwijać zainteresowanie zawodem, wskazywać możliwość dalszego kształcenia, zdobywania nowych umiejętności i kwalifikacji zawodowych. Ważne jest również odniesienie się do bezpieczeństwa i warunków pracy oraz kształcenie u uczestników kompetencji personalnych i społecznych porządnym na rynku pracy.

Duże znaczenie powinna mieć obserwacja pracy i zachowań uczestnika, która dostarcza ważnych informacji umożliwiających wspomaganie procesu jego uczenia się i rozwoju. Zaleca się systematyczne ocenianie postępów uczestnika oraz bieżącą analizę i korygowanie nieprawidłowo wykonywanych ćwiczeń.

Kryteria oceniania powinny być czytelnie określone na początku nauki oraz uszczegółowiane w odniesieniu do bieżących form sprawdzania i kontroli wiedzy i umiejętności.

W procesie oceniania należy uwzględnić wartość osiąganych efektów kształcenia w kategorii od najniższej do najwyższej: wiedza, umiejętności, kompetencje. Wskazane jest stosowanie oceniania kształtującego.

Oceniając osiągnięcia uczestników należy zwrócić uwagę na umiejętność korzystania z dokumentacji, materiałów pomocniczych, czytania rysunków, schematów, projektowania, dokonywania analizy, przewidywania zagrożeń, wyciągania wniosków, prezentacji wyników, a także na poprawność wykonywania ćwiczeń i zadań w określonych ramach czasowych oraz stosowanie terminologii zawodowej.

Wykaz literatury dla jednostki modułowej.

- 1) Białczak B.: Maszyny i urządzenia w przemyśle odzieżowym. WSiP, Warszawa 1999,
- 2) Buksiński T., Szpecht A.: Rysunek techniczny. WSiP, Warszawa 1997,
- 3) Czyżewski H.: Krawiectwo. WS i P, Warszawa 1996,
- 4) Czurkova M.H., Ulawska-Bryszewska J.: Rysunek zawodowy dla szkół odzieżowych WSiP, Warszawa 1996,
- 5) Lewandowska-Stark E.: Modelowanie form odzieży damskiej. Stowarzyszenie Oświatowców Polskich, Toruń 1998,
- 6) Lewandowska-Stark E., Lipke-Skrawek Z.: Techniki szycia odzieży. SOP, Toruń 1995,
- 7) Lewandowska – Stark E.: Modelowanie form odzieży na dolną część ciała. Zeszyt ćwiczeń. SOP, Toruń 1993,
- 8) Lewandowska – Stark E.: Modelowanie form odzieży na górną część ciała. Zeszyt ćwiczeń. SOP, Toruń 1994,
- 9) Tymolewska Barbara: Maszynoznawstwo odzieżowe. Stowarzyszenie Oświatowców Polskich w Toruniu, Toruń 1998,
- 10) Woźniczka B.: Technologia wytwarzania odzieży, Zeszyt ćwiczeń. SOP, Toruń 1998,
- 11) Odzież budowa, własności i produkcja; Opracowanie zbiorowe: Włodzimierz Więźlak, Joanna Elmrych-Bocheńska, Janusz Zieliński. Wydawnictwo Naukowe Instytutu Technologii Eksploatacji Radom, Łódź 2009.

4.3. Program nauczania dla jednostki modułowej MOD.03.M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych

4.3.1 Cele ogólne

- Kształtowanie umiejętności konstruowania szablonów podstawowych wyrobów odzieżowych.
- Kształtowanie postaw i świadomości zawodowej.

4.3.2 Cele operacyjne

- wyjaśnić zasady wykonywania układów szablonów,
- wykonać szablony wyrobów odzieżowych,
- zaprojektować układy szablonów wyrobów odzieżowych,
- wykonać układy szablonów wyrobów odzieżowych,
- zorganizować stanowisko pracy zgodnie z przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy oraz wymaganiami ergonomii,
- wymienić przepisy prawa dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska,
- planować wykonanie zadania,
- określać czas realizacji zadań,
- rozpoznać źródła stresu podczas wykonywania zadań zawodowych,
- wybrać techniki radzenia sobie ze stresem odpowiednio do sytuacji,
- opisać sytuacje wywołujące stres,
- identyfikować sygnały werbalne i niewerbalne,
- stosować aktywne metody słuchania.

4.3.3 Materiał nauczania z uwzględnieniem opisu efektów kształcenia dla jednostki efektów MOD.03.M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych

Tabela 9 Wykonywanie szablonów odzieżowych

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
Wykonywanie szablonów wyrobów odzieżowych.	10	wykonuje szablony wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> wskazuje różnicę między formą a szablonem odzieżowym. rozpoznaje szablony wyrobów odzieżowych. określa zastosowanie szablonu wyrobu odzieżowego. opisuje szablony wyrobów odzieżowych.*) 	<ul style="list-style-type: none"> wskazać różnicę pomiędzy formą a szablonem odzieżowym, wykonać szablony podstawowych elementów wyrobów odzieżowych na podstawie form, wymienić rodzaje szablonów odzieżowych, rozpoznać rodzaje szablonów, określić zastosowanie szablonu, opisać szablony wyrobów, odzieżowych zgodnie z zasadami.
Wykonywanie układów szablonów wyrobów odzieżowych*)	10	wykonuje układy szablonów wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> rozdziela rodzaje układów szablonów. dobiera układy szablonów w zależności od rodzaju materiału. sporządza układy szablonów do rozkroju wyrobów odzieżowych. 	<ul style="list-style-type: none"> rozdzielić rodzaje układów szablonów sporządzić układy szablonów do rozkroju wyrobów odzieżowych, dobierać układy szablonów do rozkroju wyrobów odzieżowych w zależności od rodzaju materiału.
Kompetencje personalne i społeczne.		rozdziela prawa i obowiązki pracownika oraz pracodawcy w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy	<ul style="list-style-type: none"> wymienia prawa i obowiązki pracownika w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy 	<ul style="list-style-type: none"> wykonywać zadania zawodowe w określonym czasie, ponosić odpowiedzialność za wykonywaną pracę, opisać techniki radzenia sobie ze stresem rozdzielić techniki rozwiązywania konfliktów związanych z wykonywaną pracą,
		stosuje techniki radzenia sobie ze stresem	<ul style="list-style-type: none"> rozpoznaje źródła stresu podczas wykonywania zadań zawodowych wybiera techniki radzenia sobie ze stresem odpowiednio do sytuacji 	

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Słuchacz/uczestnik potrafi:
		doskonali umiejętności zawodowe	<ul style="list-style-type: none"> – określa zakres umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania zawodu – analizuje własne kompetencje 	<ul style="list-style-type: none"> - identyfikować sygnały werbalne i niewerbalne, - stosować aktywne metody słuchania
		stosuje zasady komunikacji werbalnej	<ul style="list-style-type: none"> – identyfikuje sygnały werbalne i niewerbalne – stosuje aktywne metody słuchania – prowadzi dyskusje 	

*) możliwe kształcenie treści teoretycznych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

4.3.4 Procedury osiągnięcia celów kształcenia

Warunkiem osiągnięcia założonych celów kształcenia w zakresie modułu jest opracowanie odpowiednich dla kwalifikacji procedur, a w tym:

- zaplanowanie spotkania ze uczestnikami (wskazanie celów szczegółowych jakie powinny zostać osiągnięte),
- wykorzystanie różnorodnych metod nauczania (szczególnie aktywizujących) uczestnika do pracy,
- dobór środków dydaktycznych do treści i celów nauczania,
- dobór formy pracy z uczestnikami z określeniem ilości osób w grupie, określenie indywidualizacji zajęć,
- systematyczne sprawdzanie wiedzy i umiejętności słuchaczy poprzez sprawdziany w formie testu wielokrotnego wyboru lub z pytaniami otwartymi,
- stosowanie oceniania sumującego i kształtującego,
- przeprowadzenie ewaluacji doboru treści nauczania do założonych celów, metod pracy, środków dydaktycznych, sposobu oceniania i informacji zwrotnej dla uczestnika.

Warunki realizacji efektów kształcenia

Każda jednostka modułowa powinna być wyposażona w pakiet edukacyjny, czyli zbiór materiałów do nauczania i uczenia się stanowiący obudowę dydaktyczną programu kształcenia i odnoszący się do jednostki modułowej.

Pakiet powinien zawierać:

- poradnik dla uczestnika i nauczyciela,
- informację o wyposażeniu i środkach dydaktycznych
- zestawy ćwiczeń, zadań, projektów oraz materiałów dydaktycznych dla uczestnika
- zestawy do sprawdzania postępów i osiągnięć.

Kształcenie modułowe powinno być realizowane metodami aktywizującymi, w szczególności:

- metodą przypadków
- inscenizacji
- dyskusji dydaktycznej
- gier dydaktycznych

- metodami praktycznymi np. pokaz z objaśnieniem, metoda projektów, przewodniego tekstu, ćwiczenia praktyczne.

Dominującą metodą nauczania powinny być ćwiczenia praktyczne.

Prowadzenie zajęć metodami aktywizującymi i praktycznymi wymaga od nauczyciela przygotowania materiałów takich jak:

- instrukcje bezpieczeństwa i higieny pracy,
- instrukcje stanowiskowe,
- instrukcje do wykonywania ćwiczeń,
- teksty przewodnie,
- instrukcje do metody projektów,
- zestawy plansz i arkuszy do wykorzystania podczas gier dydaktycznych.

Metoda przewodniego tekstu i metoda projektów wymagają odpowiedniego wyposażenia pracowni w sprzęt i urządzenia techniczne umożliwiające organizację pracy w grupach 2 - 4 osobowych.

Zajęcia powinny odbywać się w pracowniach odpowiednio do realizowanych treści :

1. Pracowni projektowania i modelowania wyposażonej w: stanowisko komputerowe dla nauczyciela podłączone do sieci lokalnej, z dostępem do internetu z oprogramowaniem biurowym, oprogramowaniem do wspomagania procesu projektowania i modelowania wyrobów odzieżowych, urządzeniem wielofunkcyjnym umożliwiającym drukowanie w formacie A3 i projektorem multimedialnym, stanowiska komputerowe dla uczniów (jedno stanowisko dla jednego słuchacza) podłączone do sieci lokalnej z dostępem do internetu, oprogramowaniem do wspomagania procesu projektowania i modelowania wyrobów odzieżowych, stoły kreślarskie, materiały i przybory kreślarskie, damskie, męskie i dziecięce manekiny krawieckie, przybory i przyrządy do wykonania pomiarów krawieckich oraz narzędzia do wykonywania pomiarów antropometrycznych, lustro, parawan, dodatki krawieckie i próbki materiałów odzieżowych, plansze przedstawiające sylwetki ludzkie, konstrukcje i modelowanie odzieży damskiej, męskiej dziecięcej, modelowanie na płaszczyźnie i modelowanie przestrzenne form wyrobów odzieżowych na figury nietypowe, rysunki techniczne wyrobów odzieżowych i plansze kolorystyki, literaturę zawodową z zakresu modelowania odzieży, standardy konstrukcji oraz tabele wymiarów, żurnale mody i albumy projektów odzieży.

W trakcie realizacji programu nauczania należy położyć duży nacisk na samokształcenie uczestników oraz na korzystanie z różnych źródeł informacji, jak podręczniki, poradniki, normy, katalogi, instrukcje i pozatekstowe źródła informacji. Treści kształcenia powinny być aktualne i uwzględniać współczesne technologie, materiały, narzędzia i sprzęt. Wskazane jest wykorzystanie filmów dydaktycznych i komputerowych programów symulacyjnych, organizowanie wycieczek dydaktycznych na targi i wystawy.

Formy organizacyjne

Zajęcia powinny być prowadzone z wykorzystaniem zróżnicowanych form: grupowo podczas analizy nowych treści programowych, indywidualnie oraz zespołowo podczas wykonywania ćwiczeń, zadań, badania osiągnięć edukacyjnych uczestników. Nauczyciel realizujący program powinien:

- motywować uczestników do pracy,
- dostosowywać stopień trudności planowanych ćwiczeń do możliwości i potrzeb uczestników,
- planować zadania do wykonania przez uczestników z uwzględnieniem ich zainteresowań,
- przygotowywać zadania o różnym stopniu trudności i złożoności,
- zachęcać uczestników do korzystania z różnych źródeł informacji zawodowych.

4.3.5 Proponowane metody sprawdzania osiągnięć edukacyjnych

Ważnym elementem organizacji procesu dydaktycznego jest system sprawdzania i oceny osiągnięć uczestników kwalifikacyjnego kursu zawodowego. Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć powinno odbywać się w sposób ciągły i systematyczny przez cały czas realizacji programu.

Wiedza może być sprawdzana za pomocą sprawdzianów ustnych i pisemnych oraz testów praktycznych z zadaniami typu próba pracy, zadaniami nisko symulowanymi lub wysoko symulowanymi.

W trakcie zajęć nauczyciel powinien rozwijać zainteresowanie zawodem, wskazywać możliwość dalszego kształcenia, zdobywania nowych umiejętności i kwalifikacji zawodowych. Ważne jest również odniesienie się do bezpieczeństwa i warunków pracy oraz kształcenie u uczestników kompetencji personalnych i społecznych porządnym na rynku pracy.

Duże znaczenie powinna mieć obserwacja pracy i zachowań uczestnika, która dostarcza ważnych informacji umożliwiających wspomaganie procesu jego uczenia się i rozwoju. Zaleca się systematyczne ocenianie postępów uczestnika oraz bieżącą analizę i korygowanie nieprawidłowo wykonywanych ćwiczeń.

Kryteria oceniania powinny być czytelnie określone na początku nauki oraz uszczegółowiane w odniesieniu do bieżących form sprawdzania i kontroli wiedzy i umiejętności.

W procesie oceniania należy uwzględnić wartość osiągniętych efektów kształcenia w kategorii od najniższej do najwyższej: wiedza, umiejętności, kompetencje. Wskazane jest stosowanie oceniania kształtującego.

Oceniając osiągnięcia uczestników należy zwrócić uwagę na umiejętność obsługi maszyn i urządzeń stosowanych do wytwarzania i wykończania wyrobów odzieżowych, zrozumienie funkcjonowania mechanizmów maszyn i urządzeń szwalniczych, korzystania z dokumentacji, materiałów pomocniczych, czytania rysunków, schematów, przewidywania zagrożeń, wyciągania wniosków, prezentacji wyników, a także na poprawność wykonywania ćwiczeń i zadań w określonych ramach czasowych oraz stosowanie terminologii zawodowej.

Etapy ewaluacji jednostki modułowej

- Ewaluacja jednostki modułowej na początku kształcenia: ankieta – potrzeby uczestników i warunki w jakich odbywają się zajęcia, test sprawdzający stan kompetencji i umiejętności z zakresu przygotowania procesów wytwarzania wyrobów odzieżowych.
- Ewaluacja jednostki modułowej w trakcie realizacji: test – badanie nabytych kompetencji i umiejętności, arkusz indywidualnego wywiadu z uczestnikami, arkusz – obserwacja zachowań uczestników w czasie wykonywania zadań.
- Ewaluacja podsumowująca skuteczność realizacji jednostki modułowej : porównanie nabytych kompetencji i umiejętności uczestnika z wcześniejszymi wynikami (test oraz arkusz indywidualnego wywiadu z uczestnikami), arkusz obserwacji zachowań uczestników w czasie wykonywania zadań.

Wykaz literatury dla jednostki modułowej

- 1) Buksiński T., Szpecht A.: Rysunek techniczny. WSiP, Warszawa 1997,
- 2) Czyżewski H.: Krawiectwo. WS i P, Warszawa 1996,
- 3) Czurkova M.H., Ulawska-Bryszewska J.: Rysunek zawodowy dla szkół odzieżowych WSiP, Warszawa 1996,
- 4) Lewandowska-Stark E.: Modelowanie form odzieży damskiej. Stowarzyszenie Oświatowców Polskich, Toruń 1998,
- 5) Lewandowska-Stark E., Lipke-Skrawek Z.: Techniki szycia odzieży. SOP, Toruń 1995,
- 6) Woźniczka B.: Technologia wytwarzania odzieży, Zeszyt ćwiczeń. SOP, Toruń 1998,
- 7) Odzież budowa, własności i produkcja; Opracowanie zbiorowe: Włodzimierz Więżlak, Joanna Elmrych-Bocheńska, Janusz Zieliński. Wydawnictwo Naukowe Instytutu Technologii Eksploatacji Radom, Łódź 2009.

5. Ewaluacja programu

Proponuje się przeprowadzić ewaluację programu poprzez wstępne zdiagnozowanie potrzeb uczestników za pomocą ankiet. Następnie w trakcie nauczania przeprowadzać krótkie ankiety sprawdzające opanowanie określonych treści programowych. Ważnymi metodami są również obserwacje oraz wywiady z uczestnikami. Na zakończenie kształcenia proponuje się przeprowadzić ewaluację podsumowującą z wykorzystaniem testów zawierających pytania otwarte i zamknięte.

Metodami pomocniczymi w trakcie ewaluacji mogą być także karty ewaluacji na koniec modułu.

Zadaniem ewaluacji jest sprawdzenie opanowania przez uczestników materiału nauczania z zakresu kuz MOD.03.3. Projektowanie wyrobów odzieżowych

Proponowane metody ewaluacji

Jakość procesu nauczania i uzyskiwane efekty zależą w dużym stopniu od programu nauczania modułu /KUZ:

- jego koncepcji,
- doboru stosowanych metod i technik nauczania,
- używanych środków dydaktycznych w odniesieniu do założonych celów i treści kształcenia – materiału nauczania.

Realizacja programu nauczania w ramach kursu umiejętności zawodowych MOD.03.3. Projektowanie wyrobów odzieżowych powinna zapewnić osiągnięcie założonych efektów z podstawy programowej. Na tym etapie ewaluacji programu nauczania modułu mogą być wykorzystywane:

- arkusze obserwacji zajęć (lekcji koleżeńskich, nadzoru pedagogicznego),
- notatki własne nauczyciela,
- zestawienia bieżących osiągnięć uczestników,
- karty/arkusze samooceny uczestników,
- obserwacje (kompletne, wybiórcze - nastawione na poszczególne elementy, np. kształcenie najważniejszych umiejętności, kształtowanie postaw, indywidualizacja, warunki i sposób realizacji).

Oceniając program nauczania MOD.03.3. Projektowanie wyrobów odzieżowych

- należy przeanalizować osiągnięcie założonych celów, jakie program stawia i w takim rozumieniu, jakie zostały przyjęte. Zadaniem ewaluacji programu jest: między innymi ulepszenie jego struktury, dodanie lub usunięcie pewnych technik pracy i wskazanie:
- mocnych stron pracy uczestnika (opanowanych umiejętności),
- słabych stron pracy uczestnika (nieopanowanych umiejętności),
- sposobów poprawy pracy przez uczestnika,

- jak słuchacz dalej ma pracować, aby przyswoić nieopanowane wiadomości i umiejętności.

W efekcie końcowym ewaluacji programu nauczania dla kursu umiejętności zawodowych MOD.03.3. Projektowanie wyrobów odzieżowych należy ustalić:

- które czynniki sprzyjają realizacji programu?
- które czynniki nie sprzyjają realizacji programu?
- jakie są ewentualne uboczne skutki (pożądane i niepożądane) realizacji programu?
- jakie czynności należy wykonać dla optymalizacji i modernizacji programu?

W przypadku przedmiotu zawodowego jedną z ważnych metod jest samoocena, w ramach której nauczyciel powinien dokonać weryfikacji stanu wiedzy z zakresu charakterystyki i właściwości surowców i wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich, podstawowych zasad projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych oraz maszyn i urządzeń przemysłu odzieżowego. Publikacji tematycznych oraz literatury.

Proponowane metody ewaluacji jednostki modułowej

- Ewaluacja jednostki modułowej na początku kształcenia: ankieta – potrzeby uczestników i warunki w jakich odbywają się zajęcia, test sprawdzający stan kompetencji i umiejętności z zakresu przygotowania procesów wytwarzania wyrobów odzieżowych.
- Ewaluacja jednostki modułowej w trakcie realizacji: test – badanie nabytych kompetencji i umiejętności, arkusz indywidualnego wywiadu ze uczestnikami i uczestnikami, arkusz – obserwacja uczestników w czasie wykonywania zadań.
- Ewaluacja podsumowująca skuteczność realizacji jednostki modułowej : porównanie nabytych kompetencji i umiejętności uczestnika / uczestnika z wcześniejszymi wynikami (test oraz arkusz indywidualnego wywiadu z i uczestnikami), arkusz obserwacji uczestników w czasie wykonywania zadań.

Jakość procesu nauczania i uzyskiwane efekty zależą w dużym stopniu od programu nauczania modułu /KUZ:

- jego koncepcji,
- doboru stosowanych metod i technik nauczania,
- używanych środków dydaktycznych w odniesieniu do założonych celów i treści kształcenia – materiału nauczania.

Realizacja programu nauczania w ramach kursu powinna zapewnić osiągnięcie założonych efektów z podstawy programowej. Na tym etapie ewaluacji programu nauczania modułu mogą być wykorzystywane:

- arkusze obserwacji zajęć (lekcji koleżeńskich, nadzoru pedagogicznego),
- notatki własne nauczyciela,
- zestawienia bieżących osiągnięć uczestników,

- karty/arkusze samooceny uczestników,
- obserwacje (kompletne, wybiórcze - nastawione na poszczególne elementy, np. kształcenie najważniejszych umiejętności, kształtowanie postaw, indywidualizacja, warunki i sposób realizacji).

Oceniając program nauczania należy przeanalizować osiągnięcie założonych celów, jakie program stawia i w takim rozumieniu, jakie zostały przyjęte. Zadaniem ewaluacji programu jest: między innymi ulepszenie jego struktury, dodanie lub usunięcie pewnych technik pracy i wskazanie:

- mocnych stron pracy uczestnika (opanowanych umiejętności),
- słabych stron pracy uczestnika (nieopanowanych umiejętności),
- sposobów poprawy pracy przez uczestnika,
- jak słuchacz dalej ma pracować, aby przyswoić nieopanowane wiadomości i umiejętności.

W efekcie końcowym ewaluacji programu nauczania należy ustalić:

- które czynniki sprzyjają realizacji programu?
- które czynniki nie sprzyjają realizacji programu?
- jakie są ewentualne uboczne skutki (pożądane i niepożądane) realizacji programu?
- jakie czynności należy wykonać dla optymalizacji i modernizacji programu?

Tabela 10. Ewaluacja kursu umiejętności zawodowych

Efekty kształcenia z podstawy programowej (oznaczony w programie kursu jako kluczowy dla jednostki efektów)	Wskaźniki potwierdzające osiągnięcie efektu kształcenia	Metody/techniki badania	Termin badania
MOD.03.3 Projektowanie wyrobów odzieżowych			
wykonuje podstawowe projekty plastyczne wyrobów odzieżowych(ek	Słuchacz: <ul style="list-style-type: none"> - dobiera materiały odzieżowe i dodatki krawieckie do projektów wyrobów odzieżowych - dobiera fason i rodzaj tkaniny do typu figury, - materiałów odzieżowych ze względu na ich przeznaczenie na podstawie opisu, rysunków i oznaczeń zawartych w normach i dokumentacji technologicznej (tkanina sukienkowa, płaszczowa, podszewka), - dobiera dodatki krawieckie ze względu na przeznaczenie na podstawie opisu, rysunków i oznaczeń zawartych w normach i dokumentacji technologicznej (nici, guziki itp.), - stosuje zasady doboru materiałów i dodatków krawieckich z uwzględnieniem ich właściwości użytkowych, 	<ul style="list-style-type: none"> – ustne lub pisemne testy i/lub sprawdziany poziomu wiedzy, – zadania praktyczne sprawdzające poziom umiejętności, – samoocena własnej pracy, i/lub innych słuchaczy wg opracowanych arkuszy samooceny i oceny. 	W trakcie realizacji jednostki modułowej
określa materiały odzieżowe, dodatki krawieckie i materiały zdobnicze (ek)	Słuchacz: <ul style="list-style-type: none"> - rozróżnia materiały odzieżowe (wzmacniające, usztywniające, wypełniające, termoizolacyjne, podszewkowe itp.), - rozróżnia materiały odzieżowe na podstawie opisu, rysunków i oznaczeń zawartych w normach i dokumentacji technologicznej, - określa właściwości 	<ul style="list-style-type: none"> – ustne lub pisemne testy i/lub sprawdziany poziomu wiedzy, – zadania praktyczne sprawdzające poziom umiejętności, – samoocena własnej pracy, i/lub innych słuchaczy wg opracowanych arkuszy samooceny i oceny. 	W trakcie realizacji jednostki modułowej
wykonuje pomiary krawieckie (ek)	Słuchacz:	<ul style="list-style-type: none"> – ustne lub pisemne testy i/lub sprawdziany poziomu wiedzy, 	W trakcie realizacji jednostki modułowej

Efekty kształcenia z podstawy programowej (oznaczony w programie kursu jako kluczowy dla jednostki efektów)	Wskaźniki potwierdzające osiągnięcie efektu kształcenia	Metody/techniki badania	Termin badania
MOD.03.3 Projektowanie wyrobów odzieżowych			
	<ul style="list-style-type: none"> - stosuje znaki i symbole podczas wykonania pomiarów krawieckich - posługuje się przyborami i przyrządami do wykonania pomiarów krawieckich 	<ul style="list-style-type: none"> – zadania praktyczne sprawdzające poziom umiejętności, – samoocena własnej pracy, i/lub innych słuchaczy wg opracowanych arkuszy samooceny i oceny. 	
wykonuje konstrukcje spódnicy, bluzki i spodni (ek)	Słuchacz: <ul style="list-style-type: none"> - stosuje symbolikę podstawowych pomiarów ciała ludzkiego, - posługuje się tabelami wymiarów antropometrycznych podczas wykonywania siatek konstrukcyjnych, - oblicza wielkość odcinków konstrukcyjnych i dodatku konstrukcyjnego w zależności od rodzaju wyrobu, - oblicza wielkość odcinków konstrukcyjnych i dodatku konstrukcyjnego na figury z wadami postawy, - wykonuje siatkę konstrukcyjną wyrobów odzieżowych (spódnica, bluzka i spodni), 	<ul style="list-style-type: none"> – ustne lub pisemne testy i/lub sprawdziany poziomu wiedzy, – zadania praktyczne sprawdzające poziom umiejętności, – samoocena własnej pracy, i/lub innych słuchaczy wg opracowanych arkuszy samooceny i oceny. 	W trakcie realizacji jednostki modułowej

6. Sposób i forma zaliczenia kursu umiejętności zawodowych

Kurs umiejętności zawodowych MOD.03.3. Projektowanie wyrobów odzieżowych wyodrębniony w zakresie kwalifikacji *MOD. 03 Projektowanie i wytwarzanie wyrobów odzieżowych* kończy się zaliczeniem w formie ustalonej przez podmiot prowadzący kurs. Proponuje się aby warunkiem otrzymania zaświadczenia, certyfikatu ukończenia kursu było:

- zrealizowanie programu przewidzianego w programie kursu ;
- pozytywne zaliczenie testu wiedzy i egzaminu praktycznego.

Uczestnik, który ukończy kurs otrzyma certyfikat ukończenia, po uzyskaniu akredytacji kursów w Kuratorium Oświaty zaświadczenie o ukończeniu kursu wg wzoru określonego rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej w sprawie kształcenia ustawicznego w formach pozaszkolnych. Wzór zaświadczenia określa załącznik nr 2 do Rozporządzenia (Rozporządzenie MEN z dnia 19 marca 2019 r. w sprawie kształcenia ustawicznego w formach pozaszkolnych). Zaświadczenie uprawnia osobę podejmującą kształcenie na kwalifikacyjnym kursie zawodowym do zwolnienia z zajęć prowadzonych w ramach wymienionego w zaświadczeniu kursu.

7. Wykaz literatury

- 1) Borowska E.: Historia ubioru. Album dla kolekcjonerów. KAW, Warszawa 1983,
- 2) Białczak B.: Maszyny i urządzenia w przemyśle odzieżowym. WSiP, Warszawa 1999,
- 3) Buksiński T., Szpecht A.: Rysunek techniczny. WSiP, Warszawa 1997,
- 4) Bily – Czopowa M., Mierowska K.: Konstrukcja i modelowanie odzieży damskiej lekkiej. WSiP, Warszawa 1990,
- 5) Bily – Czopowa M., Mierowska K.: Krój i modelowanie odzieży lekkiej. Krawiectwo miarowo – usługowe. WSiP, Warszawa 1995,
- 6) Czapnik E.: Zestaw ćwiczeń z zakresu komputerowego wspomaganie projektowania,
- 7) Cyrankiewicz H.: Konstrukcja i modelowanie odzieży dziecięcej. WSiP, Warszawa 1999,
- 8) Czyżewski H.: Krawiectwo. WS i P, Warszawa 1996,
- 9) Czurkova M.H., Ulawska-Bryszewska J.: Rysunek zawodowy dla szkół odzieżowych WSiP, Warszawa 1996,
- 10) Działara H.: Dziewiarstwo maszynowo-ręczne. Technologia dla ZSZ. WSiP, Warszawa 1989,
- 11) Kazik R., Krawczyk J.: Technologia odzieży. WSiP, Warszawa 1998,
- 12) Lewandowska-Stark E.: Modelowanie form odzieży damskiej. Stowarzyszenie Oświatowców Polskich, Toruń 1998,
- 13) Lewandowska-Stark E., Lipke-Skrawek Z.: Techniki szycia odzieży. SOP, Toruń 1995,
- 14) Lewandowska – Stark E.: Modelowanie form odzieży na dolną część ciała. Zeszyt ćwiczeń. SOP, Toruń 1993,
- 15) Lewandowska – Stark E.: Modelowanie form odzieży na górną część ciała. Zeszyt ćwiczeń. SOP, Toruń 1994,
- 16) Odzież budowa, własności i produkcja; Opracowanie zbiorowe: Włodzimierz Więźlak, Joanna Elmrych-Bocheńska, Janusz Zieliński. Wydawnictwo Naukowe Instytutu Technologii Eksploatacji Radom, Łódź 2009
- 17) Tymolewska Barbara: Maszynoznawstwo odzieżowe. Stowarzyszenie Oświatowców Polskich w Toruniu, Toruń 1998,
- 18) Tymolewska B.: Maszynoznawstwo odzieżowe. Zeszyt ćwiczeń. SOP, Toruń 1996.

8. Sprawdzenie kompletności i poprawności opracowanego programu zajęć

Tabela 11. Weryfikacja programu nauczania KUZ pod kątem zgodności z przepisami prawa oświatowego

Lp.	Program kursu umiejętności zawodowych uwzględnia	Zawartość opracowanego programu zajęć (Tak-T/Nie-N)
1	Cele kształcenia (zadania zawodowe)	T
2	Efekty kształcenia	T
3	Kryteria weryfikacji	T
4	Warunki realizacji kształcenia w kwalifikacji (lub niezbędne do realizacji danej jednostki efektów)	T
5	Minimalna liczba godzin kształcenia zawodowego dla kwalifikacji wyodrębnionej w zawodzie lub jednostki efektów	T

Tabela 12. Weryfikacja programu KUZ pod kątem kompletności efektów kształcenia

Efekty kształcenia oraz kryteria weryfikacji określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie		Zawartość opracowanego programu modułowego KKZ
MOD.03.3. Projektowanie wyrobów odzieżowych		
wykonuje podstawowe projekty plastyczne wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> – analizuje aktualne trendy w modzie – korzysta z projektów plastycznych wyrobów odzieżowych dostępnych w różnych źródłach – odczytuje projekty plastyczne wyrobów odzieżowych – wskazuje znaczenie kolorów w projektowanych wyrobach odzieżowych – rozróżnia typy sylwetki i podstawowe typy urody – dobiera materiały odzieżowe do wyrobów odzieżowych na podstawie projektów – dobiera dodatki krawieckie na podstawie projektów wyrobów odzieżowych – dobiera fason i rodzaj tkaniny w zależności od typu sylwetki – sporządza podstawowy projekt plastyczny wyrobu odzieżowego 	MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży.

Efekty kształcenia oraz kryteria weryfikacji określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie		Zawartość opracowanego programu modułowego KKZ
MOD.03.3. Projektowanie wyrobów odzieżowych		
określa materiały odzieżowe, dodatki krawieckie i materiały zdobnicze	<ul style="list-style-type: none"> – dobiera metody zdobienia elementów wyrobów odzieżowych – stosuje materiały odzieżowe, takie jak: wzmacniające, usztywniające, wypełniające, termoizolacyjne i podszewkowe w zależności od przeznaczenia – rozróżnia materiały odzieżowe na podstawie opisów, rysunków i oznaczeń zawartych w normach i dokumentacji technologicznej – określa właściwości materiałów odzieżowych ze względu na ich przeznaczenie, takie jak: tkanina sukienkowa, płaszczowa i podszewka, na podstawie opisów, rysunków i oznaczeń zawartych w normach i dokumentacji technologicznej – dobiera dodatki krawieckie ze względu na przeznaczenie, takie jak: nici i guziki na podstawie opisów, rysunków i oznaczeń zawartych w normach i dokumentacji technologicznej – stosuje zasady doboru materiałów i dodatków krawieckich z uwzględnieniem ich właściwości użytkowych – stosuje nowatorskie metody zdobienia elementów wyrobów odzieżowych 	MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży.
wykonuje rysunki żurnalowe i modelowe wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje rysunki żurnalowe i modelowe wyrobów odzieżowych – odczytuje informacje zawarte na rysunkach żurnalowych i modelowych w dokumentacji wyrobów odzieżowych – odczytuje elementy rysunków żurnalowych, takie jak: fałda, marszczenie i długość wyrobu – odczytuje rysunki modelowe, takie jak: cięcia technologiczne, miejsce stębnowania, wykończenie i zapięcia – sporządza rysunki żurnalowe i modelowe wyrobów odzieżowych na podstawie opisu modelu 	MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży.
wykonuje pomiary krawieckie	<ul style="list-style-type: none"> – stosuje znaki i symbole krawieckie podczas wykonania pomiarów krawieckich – określa zasady wykonania pomiarów krawieckich – posługuje się przyborami i przyrządami do wykonania pomiarów krawieckich – posługuje się tabelami wymiarów antropometrycznych – wskazuje pomiary krawieckie do wykonania określonych wyrobów odzieżowych – wykonuje pomiary krawieckie dla figur nietypowych 	MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych

Efekty kształcenia oraz kryteria weryfikacji określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie		Zawartość opracowanego programu modułowego KKZ
MOD.03.3. Projektowanie wyrobów odzieżowych		
wykonuje konstrukcje spódnicy, bluzki i spodni	<ul style="list-style-type: none"> – posługuje się tabelami wymiarów antropometrycznych podczas wykonywania siatek konstrukcyjnych – oblicza wielkość odcinków konstrukcyjnych i dodatku konstrukcyjnego w zależności od rodzaju wyrobu – oblicza wielkość odcinków konstrukcyjnych i dodatku konstrukcyjnego na figury z wadami postawy – wykonuje siatkę konstrukcyjną wyrobów odzieżowych, takich jak: spódnice, spodnie i bluzki – wykonuje formy wyrobu odzieżowego – wykonuje konstrukcję form odzieżowych dla figur z wadami postawy 	MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych
wykonuje modelowanie form wyrobu odzieżowego	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje sposoby modelowania form wyrobu odzieżowego na podstawie rysunku żurnalowego lub modelowego – wykonuje modelowanie wtórne lub przestrzenne spódnicy rozkloszowanej, poszerzonej i z fałdami, żakietu, rękawów krótkich i długich, kołnierzy, spodni typu „dżinsy” i sukni typu „princessa”, kimono i raglan – wykonuje modelowanie form na figury z wadami postawy, takie jak: bluzki z cięciem pionowym lub poziomym, spódnice rozkloszowane i spodnie typu „dżinsy” 	MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych
wykonuje konstrukcje spódnicy, bluzki i spodni	<ul style="list-style-type: none"> – stosuje znaki i symbole krawieckie podczas wykonania pomiarów krawieckich – określa zasady wykonania pomiarów krawieckich – posługuje się przyborami i przyrządami do wykonania pomiarów krawieckich – posługuje się tabelami wymiarów antropometrycznych – wskazuje pomiary krawieckie do wykonania określonych wyrobów odzieżowych – wykonuje pomiary krawieckie dla figur nietypowych 	MOD.03.M2.J2 Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych
wykonuje szablony wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje różnicę między formą a szablonem odzieżowym – rozpoznaje szablony wyrobów odzieżowych – określa zastosowanie szablonu wyrobu odzieżowego – opisuje szablony wyrobów odzieżowych 	MOD.03.M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych

Efekty kształcenia oraz kryteria weryfikacji określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie		Zawartość opracowanego programu modułowego KKZ
MOD.03.3. Projektowanie wyrobów odzieżowych		
wykonuje rysunki techniczne wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje symbole odzieżowe stosowane w rysunku technicznym odzieżowym – odczytuje informacje z rysunków instruktażowych wykonania węzłów technologicznych wyrobu odzieżowego – stosuje zasady wykonania rysunku technicznego wyrobów odzieżowych – stosuje programy komputerowe do sporządzania rysunków technicznych wyrobów odzieżowych 	MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży.
wykonuje układy szablonów wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia rodzaje układów szablonów – dobiera układy szablonów w zależności od rodzaju materiału – sporządza układy szablonów do rozkroju wyrobów odzieżowych 	MOD.03.M2.J3 Wykonywanie szablonów odzieżowych
charakteryzuje metody wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje metody wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych – dobiera metody wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych – stosuje metody wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych 	MOD.03.M2.J1 Projektowanie odzieży